

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 138 (1638) ♦ Субота, 26 липня 1997 року ♦ Ціна договірна

Спотикаємося в економіці, кособочимо в соціальній сфері

У першому півріччі 1997 року не вдалося повною мірою розв'язати надзвичайно гострі проблеми економічного й соціального розвитку, в першу чергу — подолати спад виробництва, оздоровити фінансове становище держави, створити правове поле для реформування економіки, поліпшити ситуацію в соціальній сфері. Такий висновок було зроблено під час розгляду на засіданні Кабінету міністрів України, яке відбулося під головуванням Прем'єр-міністра Валерія Пустовоїткина, підсумків роботи народного господарства, виконання державного бюджету України за перше півріччя 1997 року. У роботі засідання взяв участь і виступив на ньому Президент України Леонід Кучма.

(Закінчення на 2-й стор.).

«Гарячий телефон»

225-40-25

17.00 — 19.00

29 липня, вівторок

АЛЕКСАНДР ТВАЧЕВІЙ

перший заступник Голови Верховної Ради України, — про земельні відносини, проблеми АПК.

Свято єднання молоді

Уперше в історії незалежної держави України її молодь та студентство візьмуть участь у Всесвітньому фестивалі молоді та студентства, який розпочнеться 28 липня у Гавані. В делегації представлена молодь найрізноманітніших об'єднань — політичних, регіональних, культурно-мистецьких. До складу делегації входять і народні депутати України.

Делегатам всесвітнього форуму молоді направили своє привітання Голова Верховної Ради України Олександр Мороз. Він, зокрема, підкреслив, що по-доброму зазирати учасникам делегації, бо в долі кожної людини можливе, як унікальний випадок, збіг молодості і участі у форумі такого рівня і значення. Він побажав успіхів у роботі фестивалю і нових сподівань, що наша молодь працюватиме на розвиток демократії, соціальної справедливості у нашій державі.

Учасників фестивалю привітав і Президент України Леонід Кучма.

Багато років цю тему навіть не обговорювали. Життя і побут приватизційних міст енергетиків завжди вважалися аразково-показовими. І навіть Славутич з його знаменитими фестивалями мистецтва, казковими теремками-котеджами, з прекрасним спортивно-оздоровчим комплексом викликав найцирковіше захоплення. Без найменших заздрощів! Кожен розумів: за ту працю, котрою оплачено «спокій мирного атома» і завдяки якій енергетичною мілія держави (47% загального виробництва електроенергії припадає на АЕС) — це лише маленька часточка належної відплати.

І раптом — перші повідомлення про страйки вчителів у школах, де навчаються діти атомників, неспівмілі, бо здаються абсурдними, розмови про безгрошів'я і, безпритуальність та недоїдання тих, хто їде на чергові зміни до реакторів...

Що це, прикмета тяжких часів чи ледь помітний знак нової, більш жажливої, ніж чорнобильська, біди?

Спробуємо розібратися. Спочатку там, біля її джерел.

(Про це читайте на 8—9 стор.).

На хліборобській вулиці

За даними Мінсільгоспроду, зерно та зернобобові культури в Україні скошено майже на третині посівних площ, що становить 3,3 мільйона гектарів. Це у півтора рази менше, ніж за цей період торік. Обмолочено з 2,3 мільйона гектарів площ — 72 відсотки від скошеного. Середня врожайність по Україні становить 29,7 центнера з гектара, що більше проти минулого року майже на 8 центнерів.

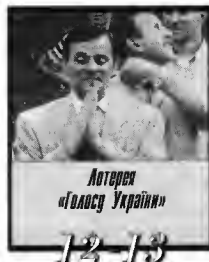
Озиму пшеницю в Україні зібрано на третині площ. У Херсонській області намолотили майже півтора мільйона тонн продовольчого зерна. 330 тисяч тонн в Одеській, 763 — в Запорізькій. Півміліонний рубіж подолали кримські хлібороби. Середня врожайність озимої пшениці — 29,7 центнера з гектара — майже на 7 центнерів більше, ніж торік.

(Комментарій читайте на 4-й стор.).

На Україну повернувся...

11

Лотерей «Голосу України»

12-13

Хто несе звання на Золоті миски

14

Курінь

16

○ Кабінет затвердив програму пенсійної реформи, головна мета якої — перехід до страхової соціальної пенсійної системи.

○ Учора Чорноморський флот передав Україні останній бойовий корабель.

○ У Керчі оголосили гололодку лікарів станції швидкої допомоги. Причина — невилата зарплата.

○ На каналізаційному колекторі Калуща Івано-Франківської області сталася аварія.

P.S.

Спотикаємося в економіці, косочимо в соціальній сфері

(Початок на 1-й стор.)

На засіданні зазначають, що основними причинами спадку промислового і сільськогосподарського виробництва є низький рівень структурних змін в економіці, відсутність належного управління цими процесами з боку керівних структур, бартеризація господарських відносин. Проект невідкладних заходів щодо прискорення реформування економіки, виходу її з кризового стану та підвищення рівня життя народу представив на засіданні віце-прем'єр-міністр Сергій Тигипко.

Цей документ передбачає складення реальних графіків погашення заборгованості з зарплати, пенсії, інших соціальних витрат. Першочергове значення для активізації економічної діяльності має відновлення платоспроможності попиту населення і його довіри державі. Вакливим місцем в документі займають і заходи, спрямовані на подолання соціальних перекосів, насамперед — ліквідацію зрівнялки в пенсійній системі, розбіжностей в оплаті праці, переїжджання мінімальної зарплатної плати і мінімальних пенсій до рівня межі малозабезпеченості.

У проекті невідкладних заходів також наведено дії для зменшення бюджетної і фінансової стабілізації, створення необхідних умов для прийняття бюджету на 1998 рік на щільно оновлений податково-військовий стимул.

Бюджет став справжнім камнем спотикання в нашому житті, сказав, зокрема, у своєму виступі на засіданні Кабінету Президент України Леонід Кучма. Судячи з цього, у Міністерстві фінансів ще не мають статусу юридичної особи, розташовані на території іншої, ніж платник збору, територіальні громади.

Виступ Леоніда Кучми — своєрідною програмою дії для нового уряду з багатьох надзвичайно важливих напрямків економіки, політики, науки, культури. Одне з найважливіших завдань нового уряду, наголосив Президент, — зміщення фінансового становища держави на основі підтримки національного виробництва. Як неможливо без подальшого посилення податкового тиску, насамперед на фонди оплати праці.

Першочерговим завданням Президент назвав пошук і використання резервів зростання державних інвестицій як стимулюючого фактора активізації інвестиційного процесу, повідомляє ДНАУ-Україном.

Від здобутків у політиці — до економічного співпраці

Звернувшись офіційний візит міністра закордонних справ України Г. Усенко до Парламенту Республіки. Під час зустрічі Г. Усенко з президентом Латвії Г. Улманіс і міністром закордонних справ В. Біркамасом зазначив, що міжнародні відносини в сфері політики не існують жодних розбіжностей, напружена атмосфера повного взаєморозуміння. Обговорювалися також питання налагодження активного регіонального співробітництва, взаємної політичної підтримки у справі інтеграції до європейських та євроатлантичних структур, зокрема в ЄС, перспектив розвитку співпраці в рамках програми НАТО «Партнерство заради миру».

Особливу увагу було приділено поглибленню співпраці в економічній сфері. Сторони визначили, що зближення в політичних відносинах між обома країнами мають передувати зближенню в конкретній, взаємобудівній економічній співпраці, а вона, у свою чергу, — спиратися на якісну договірно-правову базу.

У ході візиту сторонами було підписано три угоди: про взаємні поїздки громадян, про повернення несталих мігрантів та про зовнішню і внутрішню інвестиційну співпрацю.

Ураваїтка інформації МЗС України — ДНАУ-Україном.

Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування

Цей Закон визначає порядок справляння та використання збору на обов'язкове державне пенсійне страхування.

Стаття 1. Платниками збору на обов'язкове державне пенсійне страхування є:

- 1) суб'єкти підприємницької діяльності незалежно від форм власності, крім об'єднань, бюджетних, громадських та інших установ, що організації, об'єднання громадян та інші юридичні особи, а також фізичні особи — суб'єкти підприємницької діяльності, які використовують працю найманих працівників;
- 2) фізії, відділення та інші відокремлені підрозділи платників податку, зазначених у пункті 1 цієї статті, що не мають статусу юридичної особи, розташовані на території іншої, ніж платник збору, територіальні громади.

3) фізичні особи — суб'єкти підприємницької діяльності, які не використовують працю найманих працівників, адвокатів, приватних нотаріусів;

- 4) фізичні особи, що працюють на умовах трудового договору (контракту), та фізичні особи, які виконують роботи (послуги) згідно з цивільно-правовими договорами з тому числі цивільно-правових спільот, творчі працівники, які не є членами творчих спільот тощо.

Стаття 2. Об'єктом оподаткування є:

- 1) для платників збору, визначених пунктами 1 та 2 статті 1 цього Закону, — фактичні витрати на оплату праці працівників, які включають витрати на виплату основної і додаткової зарплатної плати та інших видів заохочень і виплат, виходячи з тарифних ставок, у вигляді пенсій, заохочень, у тому числі в натуральній формі, які підлягають обкладанню податком на доходи фізичних осіб (притримуючи доходи з громадян). До цих витрат не належать витрати на оплату виконаних робіт (послуг) згідно з цивільно-правовими договорами, виплату доходів у вигляді дивідендів, процентів тощо, а також інші витрати, які не враховуються при

обчисленні середньомісячної зарплатної плати для призначення пенсій, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України;

2) для платників збору, визначених пунктом 3 статті 1 цього Закону, — сума оподатковуваного доходу (прибутку), яка обчислена в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України відповідно до законодавства України;

3) для платників збору, визначених пунктом 4 статті 1 цього Закону, — сума оподатковуваного доходу, обчислений відповідно до законодавства України.

Стаття 3. Збір на обов'язкове державне пенсійне страхування платники збору сплачують до Пенсійного фонду України у порядку, визначеному законодавством України.

Платники, визначені пунктами 1, 2 та 3 статті 1 цього Закону, зобов'язані зареєструватися в органах Пенсійного фонду України. Комерційні заборгованості відкриті відповідних банківських рахунків зобов'язані вимагати інформацію від таких платників щодо зазначеної реєстрації.

Пенсійний фонд України не включаться до Державного бюджету України.

Забороняється використання коштів Пенсійного фонду України не за цілями призначенням, у тому числі на кредити, депозитні операції, надання позичок тощо. Тимчасово вільні кошти у разі відсутності заборгованості по виплаті пенсій можуть бути використані Пенсійним фондом України виключно на придбання державних цінних паперів.

Фінансування витрат на утримання органів Пенсійного фонду України та його апарату проводиться у межах кошторису, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Стаття 4. На об'єкти оподаткування державне пенсійне страхування встановлюються ставки збору у таких розмірах:

- 1) для платників збору, визначених пунктами 1 та 2 статті 1 цього Закону, — 32 відсотки від об'єкта оподаткування;

2) для платників збору, визначених пунктом 3 статті 1 цього Закону, — 32 відсотки суми винагород, які виплачуються фізичним особам за договорами цивільно-правового характеру;

3) для платників збору, визначених пунктами 1, 2 та 3 статті 1 цього Закону, — 32 відсотки суми винагород, які виплачуються фізичним особам за договорами цивільно-правового характеру;

4) для платників збору, визначених пунктом 4 статті 1 цього Закону, — 1 відсоток від об'єкта оподаткування, визначеного пунктом 3 статті 2 цього Закону.

Стаття 5. Збір на державне обов'язкове пенсійне страхування сплачується одночасно з одержанням коштів в установі банків на оплату праці.

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінет Міністрів України протягом місяця після дня опублікування Закону України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування» подати Верховній Раді України пропозиції щодо внесення змін до законів України, що виходять з цього Закону;

протягом двох тижнів після дня опублікування Закону України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування» прийняти рішення, спрямовані на виконання цього Закону, та внести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
26 червня 1997 року.
№ 400/97-ВР

Г. Усенко

Г. Улманіс

Інформація потрібна заохисту

ПРЕЗИДЕНТ України Леонід Кучма видає указ «Про рішення Ради національної безпеки та оборони від 11 червня 1997 року «Про невідкладні заходи щодо впровадження системи зніснення державної інформаційної політики та відновлення державного регулювання інформаційних відносин»».

Указ передбачає реформування системи державного управління процесом інформатизації державних органів та формування національної інформаційної інфраструктури. Планується створення державного акціонерного товариства на базі Українського підприємства міжнародного та міжміського зв'язу, телебачення «Укртєл» та Концерну радіомовлення та радіов'язу.

Рекорда зчителі в системі державного управління зв'язку: відповідно до ст. 5 Закону України «Про зв'язок» створюється Актинісний зв'язок. Указом Кабінету Міністрів сформувати інформаційно-аналітичну систему органів державної влади, єдину систему формування, використання і захисту національних інформаційних ресурсів та інформаційного простору, розробити концепцію його розвитку та

використання. Відповідно до указу буде створено державну програму здійснення інформаційної політики та розвитку інформаційного простору.

Ряд положень указу регламентує правове поле діяльності засобів масової інформації. Так, буде вжито заходів до відновлення реального статусу суб'єктів інформаційної діяльності. Для цього рекомендується внести зміни до законодавчих актів.

Кабінет Міністрів зобов'язаний також підготувати зміни до законодавства щодо встановлення відповідальності посадових осіб, в тому числі засновників засобів масової інформації, або тих, які представляють інтереси цих засновників, за протизаконне обмеження конституційного права на свободу слова або на дії, спрямовані на поширення інформації, що не ґрунтується на достовірних даних або обмежує права громадян завдяки шкоді їх репутації як державним інтересам України.

Уряд повинен розглянути рекомендації парламентських слухань «Свобода слова в Україні: стан, проблеми, перспективи» та вжити заходів для їх реалізації.

Ряд положень указу Президента спрямовано на забезпечення та підвищення конкурентоспроможності вітчизняних газет та журналів, ефективності їх економічної діяльності, забезпечення реальної незалежності, в тому числі від тискувального капіталу. Планується вивчення рівня популярності серед населення друкованих видань, заснованих за участю держави.

Волонери указу зазначили, що випуск книжкової продукції, роботи бібліотек усіх рівнів, використання радіостанційного ресурсу, випуску інформаційних та

рекламних матеріалів про Україну, її економічний потенціал тощо.

Кабінетові Міністрів доручено вжити заходів для створення національної інфраструктури інформаційної безпеки, а також визначити головні напрямки діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування з питань захисту державної таємниці. Уряд повинен подати відповідні пропозиції щодо внесення змін до Закону України «Про державну таємницю».

Для поліпшення функціонування державної системи науково-технічної інформації пропонується створити Національний інститут стратегічних досліджень. Указом передбачено створення спеціального судового органу для розгляду питань у сфері інформаційної діяльності.

Кабінет Міністрів зобов'язаний внести пропозиції щодо обов'язку мобілізації кадрів з питань матеріальні та фінансові ресурси, що вносяться до статутного фонду, для державної реєстрації засобів масової інформації, а також визначити порядок координації діяльності прес-служб міністерств, інших органів центрального апарату.

Президент дав відповідні доручення Службі безпеки України та ряду інших міністерств та відомств.

-Яна СТАДІЛЬНА, «Голос України»

Розмова без старших і молодших

ВІЗИТ як візит — так однією фразою можна було б оцінити приїзд до Києва на цьому тижні Президента Леоніда Тер-Петросяна. Оцінюють обидві сторони співорбітництва, чимало було неодноразово.

криття в присутності відрі-
зу двох президентів. Як ска-
зав один із соратників Па-
раджанова: «Він бн широко
повеселився». І друге, що,
на жаль, дуже часто має
місце в звичних для нашого
менталітету авральних ситу-
аціях: було переплутано і
неправильно викарбувано
лату смерті майстра...

На мій погляд, основним підсумком візиту можна вважати чергове підтвердження того, що Україна проводить у Закавказзі збалансовану політику і віддає перевагу подальшому розвитку та розширенню двосторонніх відносин з кожною з трьох країн регіону.

Як підкреслили обидва президенти, в Україні та Вірменії немає розбіжностей у плані зовнішньої політики, і сьогодні країни прагнуть надолужити згаяний час для конкретного конструктивного економічного співробітництва. Однак жодної конкретної

нак жодної конкретної відповіді на ці питання журналістам домогтися не пощастило. За словами Леона Тер Петросяна, розвиток економічних відносин з Україною предбачається на трьох рівнях: міжурядовому, пов'язаному з безліччю проблем, на рівні приватного бізнесу, як найреальнішому, та регіональному, що, враховуючи складність з транспортним сполученням, взагалі дуже розпливчасте. Відповідаючи на ці самі запитання, Леоні

Кучма відзначив, що «Вірменія мала унікальні виробництва, наприклад у хімічній промисловості, і ми зацікавлені в співробітництві у тих галузях, у яких Вірменія випереджає нас». Відразу ж виникла ряд запитань: а чи має інші Вірменія унікальні виробництва? З хімічною промисловістю і в Україні, здається, немає проблем. У чому конкретно Вірменія попереду нас?..

Історично Вірменія наразі є найбільш проросійською країною. Візит до Києва президентом Вірменії Сержантом Саргісяном, який є одним з найближчих друзів російського президента Володимира Путіна, так і для азербайджанців. У цьому плані Вірменія і Азербайджан мають стати першими і природними партнерами, але це залежить від того, чи зможе Вірменія подолати свої внутрішні проблеми. Зараз їй важкий пошук компромісу з армією поліцейної поліції внаслідок її розколу, що означає, що Вірменія не буде настільки сильна, як раніше.

Нинішній візит Президента Вірменії, підписання двох десятків важливих документів, які стосуються економіки, є важливим кроком у процесі формування якісно нових відносин, однак він не дає гарантії, що це буде так, як ми бачимо це сьогодні.

● **ДОНРІНК**

Кількогодинам концерт на споруджений просто неба сцени відзначив Донецьк сороковий рік з дня смерті російського поета й музиканта Буклачева Окуджави. Подія збирала в центрі міста близько п'ятсот шанувальників таланту великого барда і зо два десятки самодіяльних співачок, які виконували його пісні. Концерт пам'ятав Окуджави стів чи не єдиним абсолютно некомерційним заходом у культурному житті шахтарської столиці.

● Сімферополь

Радв Міністрів Криму підсумував соціально-економічний стан півострову за перше півріччя. Висновок — невтішний. Мйвже в усіх галузях, які формують бюджет, зафіксовано значний спад, виробництва. Більш як 3700 підприємств припустилися невичисних розрахунків. Через це бюджет автономії недоотримав 90 млн. гривень. Страйкували і збираються ще вчителі, лікарі, пенсіонери.

Проте урядовці ввживють, що їм вдалося розробити комплекс заходів зі ствільізації.

Мабуць, у результаті усталення стереотипів хочеться порівнювати його з відносно недавнім візитом Президента Азербайджану Гейдара Алієва — сусіда в регіоні, відносинні з яким у Вірменії складні і неоднозначні. Та ось, порівняно з прийомом азербайджанського гостя не було ніяк поміти, ніяк виникнувши у чергу офіційних осіб, які ждали особистих бесід, які несприятного змарту обох президентів під час їхнього перебування в країні.

Та я програма візиту, враховуючи, що він тривав усього два дні, крім основних, була насичена культурними заходами. Причому доволі значущими, такими, як відкриття пам'ятника кінорежисерів Сергію Параджанову. Подія ця мала цікаві нюанси. По-перше, враховуючи ті, м'яко кажучи, натягнуті відносини з властями, які були у великого художника за життя, трохи комічний вигляд мала церемонія від-

Валерій ДРУЖЕНКО, «Голос України»

Держзамовленню наказано поки що жити

Коментар тижня

ном нового врожаю. Збіжжя, здане агровир-
ні підприємства, рахують
тонни. Якщо зважати на
го сезону (а з кожного го
робник збирає зерна май-
ше, ніж 1996 року) і на
вими зросли майже на 5
то сподіватися — держ-
підпис дозі свого торіш-

ами на хлібоприймаль-
ть вже сотнями тисяч
і польові дивіденди цьо-
ектара нині сільгоспо-
же на 8 центнерів біль-
ше, що площі під зерна-
50 тисяч гектарів, вар-
авний коровай-97 не ус-
нього попередника.

**Журналісти,
кричіть «ура»!**

Перший віце-прем'єр-міністр Василь Дурдинець відвідав Спільку журналістів України, де зустрівся секретаріатом цієї наймасовішої журналістської ор-

Як повідомив голова Спілки Ігор Лубченко, організація об'єднує багатотисячний журналістський цех навколо національної ідеї, дотримуючись чітких державницьких пріоритетів: всебічно неухильно підтримувати вітчизняного товаровиробника.

Особливу увагу учасники зустрічі зосередили на предметному аналізі проблем у діяльності засобів масової інформації. Йшлося про необхідність невідкладно підтримати на державному рівні місцеву пресу, впорядкувати механізми оподаткування та ценоутворення, зокрема, на поштові послуги.

Василь Дурдинець підтримує пропозицію керівництва Служби про проведення громадської експертизи одноцитування у друкованій періодиці. Він, наголошує Координаційного комітету по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю та корупцією при Президентові України має намір звернутися до Головного Верховного Суду з пропозицією узагальнити практику судових процесів над журналістами та редaktionen колишніми, з тим, щоб покласти край випадкам тенденційного незаконного переслідування журналістів.

Слід врахувати: минулою сезоном остаточної формування держзамовлення через невротків та небажання сільгосподарів робити справу з державою — партнером не надто сумнілим — так і не відбулося. Не допомогли й заходи Кабміну про хід закупівлі зерна в держресурс. В підсумку із законотрагованих 5 мільйонів тонн збижжя до зсісків надійшло тільки 4,8 мільйона. І то лише тому, що чиновник на місцях щодол держзамовлення проводив добровільно-примусову політику, а зв агтримую олімпі» прешітні дилеми про закупівлі зерна 1-го того класу (непогано добувало), якого торік збі-

рали 60 відсотків від загалу. Втім, пшениця нинішнього врожаю не якісніше. Брак добрив, гербіцидів, рясні дощі зробили свою справу. Мало яке господарство може похвалитися зерном другого, а тим більше, першого класу.

Державомовлення нинішнього року різноманітністю не вирізняється. Як і торік, держава збирається придбати в селі 5 мільйонів тонн збіжжя, закупівлю проводитиме державна акціонерна компанія «Хліб України», а замовлення не поширюється на інші види сільгосппродукції. Дещо незвичайно можна вважати хіба що більш сумнісне авансування державою формування хлібного стратегічного запасу.

як стверджують у Міністерстві, закуповуване зерно профінансовано на 72 відсотки. Втім, як і завжди, за гроші, здебільшого, слугують матеріально-технічні ресурси, в відтак селу й надалі жити в об'ємах багатору.

До новенького можна віднести й завуз в аграрних верхівках про можливу відмову надати від системи держзамовлення. Це недавніх часів в уряді визнають систему держзамупільв хибною. Не останню роль у такому «прозвірінні» грає Світовий банк, який, надаючи позику у 300 мільйонів доларів, ватомість вимагає провдрити

авікуляцію серця через біржі. Так, схоже, курялка прожине ще не один рік. Наступного сезону в уряді плавують лише зменшити обсяги держконтракту до 3 мільйонів тонн. За словами віце-прем'єра Михайла Зубця, іншого способу підтримки сільськогосподарців в пас немає. Від держзамовлення Україна відмовиться. Тільки тоді, коли заперуть біржі, в комерційній структурі авансують витрати на переклад життів. Останні ж викладають копійки в сільськогосподарське виробництво поки що не поспішають.

Надія БЕДРИЧУК, «Голос України»

**КОРДОН
НА ЗАМКУ.
КЛЮЧ — У ЛУ**

Кня здивований нещодавнім висловлюваннями Президента Білорусі Олександра Лукашенка щодо «встановлення жорстких заходів митного і прикордонного контролю» на українсько-білоруському кордоні.

Зокрема, начальник управління МЗС України Станіслав Лазебник сказав, що встановлення на кордоні штучних бар'єрів завдасть збитків не лише Україні, а й Білорусі.

Погроза тнжня

ЛУКАШЕНКА

Однак образливо навіть не те, що білоруський лідер пригрозив «прикрити» кордон (принаймні, слова — це ще не дії), а те, як Олександр Лукашенко аргументував своє рішення. Він сказав, що, на превеликий жаль, Мінськ не «далося» досягнути з Києвом інтеграції такого ступеня, як з Москвою. Тож, якщо «Україна хоче стати суверенною державою, мійхайді їй буде. Але не за наш рахунок», — заявив білоруський президент.

І саме для того, щоб Мінську не дозволили опанувати цим суверенітетом, і покласти на них контроль на стількох російських військах, як в Україні, в Україні, Чікаво, Лукашенко закликав і Росія скоро вкотре таке ж заходів. Правда, невідомо, чи давала Москва повноваження есолоному президенту розпорядитися на це. Відомо: коли говорити Б. лоруський лідер, Олександр Лухашенко перерахує себе. Минуло менше двох місяців, як набув чинності підписаний договір про державний кордон між двома країнами. Нарешті після довгого скаргою прозвучати наш тодішній міністр закордонних справ, 1,4 мільярда доларів

Однак, схоже, для офіційного Мінська показником тісних відносин між державами є не активна торгівля, в декларації про інтеграцію та обійми політиків.

Зрозуміти Олександра Лукашенку

важко ще з однієї причини. Нині, коли названа сестра Білорусі — Росія — веде переговори з Україною про звільнення деякої продукції від сплати мита, Білорусь заявляє про введення жорстких шлях митних правил. Де ж те хвалене взаєморозуміння між Мінськом і Москвою, якщо вони не можуть навіть елементарно скоординувати свої дії?

Чимало зарубіжних держав виступають нині за ізоляцію Білорусі. Протини

Констатація тижня

Замість нового авто — розлучення по-корейськи

«Вісвітність у 1993 році (саме тоді розроблялася програма «Автомобіль України») чітко і зрозуміло декларували ліній розвитку автомобілебудування в Україні — головна причина боїкотів і тривалих пошуків оживлення Запорізького автозаводу», — сказав на прес-конференції в Запоріжжя заступник голови облдержадміністрації Петро Вилат.

«Для початку ми трішки танцювали з гайдаріями, потім випускали «Григорів авто», потімке дожилися до «Григорів авто» в «Григорів авто», а нині маємо «розлучення по-корейськи», — ось такий образ він викинував. І все через те, що Україна в 1993 році не усвідомила: автомобілебудування є серйозною економічною й технічною переорієнтацією держави.

І все ж не втратив віри в можливість оживити конвеєр «АвтоЗАЗ» голова правління ВАТ Олександр Сотников. Він переконаний, що «в парламенті України існує консолідована більшість, яка підтримає проект закону про стимулювання виробництва автомобілів в Україні і його повсюдність прийняти у вересні».

Володимир ДУТАК.

Ярмарок тижня

Сергій ПІАВЛЕНКО,
«Голос України»

На виду — все своє

Доведена виставка-ярмарок товарів дитячого виробництва «Прогрес-97» відбулася у Чернівці. У ній взяли участь підприємства, акціонери товариства, які промонстрували зразки нового обладнання, переліком технологій, засоби автоматизації та контролю, комп'ютерну техніку, вироблювану масового споживання. З метою пропаганди придбання новинки планується проведення до кінця року ще семи подібних виставок.

Фестиваль тижня

Володимир ОСТРОВИЩЬ,
«Голос України»

Пісні моря складає Крим

Традиційний міжнародний фестиваль мистецтв «Пісні моря», що відкрився в Керчі, збирає нині сузір'я. Перед зростаючим же виступили й інші артисти Анатолій Соколов'яненко, Юрій Богатиков, Тамара Міансарова, заслужена артистка України Зоя Руднік, відомі актори і співачки Наталя Крачковська, Андрій Деркавін, В'ячеслав Добрижин, Деркавін кримськотатарський ансамбль «Хайтарма» та інші вітчизняні й зарубіжні дітячі мистецтва. «Пісні моря» дитинуть також у Філадельфії, Сулак, Алушту, Ічкі, Ічкі й районів автономної республіки. А завершиться фестиваль на симферопольському стадіоні «Фіолент» великим концертом і святковим феєрверком.

Марафон тижня

Лідія ТИТАРЕНКО,
«Голос України»

Козаки бігати вміють

Викладач Черкаського державного університету імені Богдана Хмельницького майстер спорту Сергій Лавренко здобув перемогу на 6-му Морському супермарафоні, що відбувся в Чехії. Спортсмен подолав 310 кілометрів складної пересиченої місцевості за 24 години 36 хвилин.

Сергій, незважаючи на свою молодість, — досвідчений марафонець. Він рекордсмен України на дистанції 100 кілометрів у закритих приміщеннях. На чемпіонаті світу з супермарафону, який відбувся у вересні в Голландії, Лавренко втратив тільки витрати зі змагання. У підсумку до чемпіонату рекордсмена підтримав вдома благодійницький справник черкаська фірма «ВСС».

Ольга ВАУЛІНА, «Голос України»

Якщо гора не йде до Магомета...

НЕПОДАВНО в Міжнародному дитячому центрі «Артек» відбулася п'ятий кінофорум з однойменною назвою. Опалює цю культурницьку акцію російсько-український тандем — В'ячеслав Тихонов і Віктор Гресь. Протягом десяти днів триватиме розмови з «Артеком» з нагоди міжнародного фестивалю «Великому глядацькому журі» треба було з'ясувати з невеликим заходом — обрати найкращий, найцікавіший і найкращий фільм, а також надорвати своєю прихильністю найкращого актора і актрису.

Кінофорум тижня

У конкурсі програми брали участь лише вісім художніх стрічок. Переважно російські. На жаль, Україна не спомінялася виступити на конкурс жодного фільму (він мав бути з'я-

тий за останні рік-півтора). Тому глядачам довелося задовольнятися ретроспективою українського дитячого (і не тільки) кінематографа: «Чорна курка» Гресь, «Гелі і Нік» Валіма

Ілєнка, класичний «Москаль-чарльчик», «Кіта і шхуні «Коубу»».

Іще недавно Міжнародний дитячий фестиваль «Артек», по суті, був російський — майже за все платило «Роскіно». Цього року цінова політика знала межі. Швидко логічно, Росія не бажала вкладати гроші в українську культурницьку акцію. І все-таки завдяки Міністерству України у справах сім'ї і молоді фестиваль відбувся.

На луску директора програми кінофестивалю «Артек» Володимира Ватігера, голова мета цього заходу — не зробиш з дитячої кінотеки, а навчити її бути

професійним глядачем, змінити дитини в 8 років кіно. Нині в «Артеку» відпочивають діти (переважно з України) з малаозахисних, неблагополучних, «проблемних» сімей. Багато хто з них ніколи в житті не був у кінотеатрі. Для таких дітей кінотеатральна — яскрава, незабутня подія. Та й для більшості «хороших» дітей кінотеатр сьогодні виключно з телевізором як «відео». Школа, до кінотеатрів, на «велике» кіно інші ніколи не ходять. Можливо, після фестивалю широкогокрання акція в «Артеку» ставлення дітей до цього виду мистецтва зміниться...

Георгій ВОРОТНЮК, «Голос України»

Обережно: скутери

НА ПЛЯЖІ 13-ї станції Великого Фонтану сталася трагедія. Молода одеситка не справилася з управлінням скутером, на якому каталася, і той почав на хвилі, де запливали дитячої пори заходив багато людей. Водний мотоцикл вилетів на двох дівчаток-сестер, завдаючи їм важких травм. Старшій, 13-літній Насті, і карик так і не віддася врання, щоб вона повернула. Молодша, Юлія, стала калікою. За даних фактом порушено кримінальну справу, ведеться слідство.

Трагедія тижня

Мода на скутери прийшла до Одеси нещодавно — років зо три тому. Дуже швидко в південних зонах об'єктивувалися фірми, що почали видавати водні мотоцикли напрокат усім бажачим. За чималу плату, зрозуміло. Новий вид бізнесу, однак зовсім не передбачав правил безпеки. Тим часом певний водний мотоцикл може розвивати швидкість до 70–80 кілометрів на годину. Тому поїти мають реструїти в інспекцію з мотомоторів суден Держзотнагляду, які потім експлуатувати за всіма правилами. І найперше — управлінням скутером має спеціально навчена людина.

Бізнесмен, однак, тим відверто нехтує: інструктори,

які зовсім ні на зарплаті, в інше майло, а скутери багато. Отож видати їх з «правом управління» коз заводу. Лише б грошки йшли. Товариство з обмеженою відповідальністю «Пінакс» Інтернестро, що видавало напрокат скутери на 13-й станції Великого Фонтану, свою діяльність тут зупинило, переїхавши, поленують, в інше місце. Тож, думайте, — доходу. Натомість приїшли інші бізнесмени. Чи подобає вони про наїдну безпеку?

Сергій ВЛАД, журналіст

Світ чорно-білий, хоч кричи!

НА ПОБУТОВОМУ рівні розповсюджені такі анекдоти. Зустрічається два сусіди по будинку: «Як справи?» — «Не питай, — одкаже один, — чорна ситуація — вже третій місяць зарплати не виплачують». Три на сусіда — «Якщо зустрічається знову? Ну як?» — «Не питай, — од казюкає, що то була ще біла ситуація — піорку на роботі інші казюкає».

Анекдот тижня

Цей анекдот здався цього тижня у зв'язку з оптимізмом, який спостерігається на розширенні колекції Державної податкової адміністрації, розширенні підсумкам роботи за перше півріччя. Судячи з усього, цей оптимізм зумовлений тією обставиною, що за цей час надходження до державного бюджету становили 9,6 мільярда гривень, або, як рознісли ціо ралісню

звістку інформагентства, не на 14 відсотків більше, ніж за відповідний період минулого року. Мабуть, оптимізм ДПА слід розумівати як анекдотичну білу смугу. Бо, з огляду на інфляцію номінального ВВП та інфляції, розширення іншого балансу держави, нинішнє зрозуміло, що цього замало, щоб перебувати в руслі бюджетних і небюджетних зобов'язань.

Навіть якщо ДПА виявиться спроможною «вирити» з рахунок боржників усеї недоїмки (962 мільярда гривень) і тільки й переймається тим, що повертатиме борги в зроби́тий платі і пенсії, якщо, що без істотних доходів від зовнішньоекономічної діяльності, розміщення цінних паперів і збігів, без зовнішніх кредитів бюджетної каси в цьому році не звиртні. Нагадаю, що згідно з вираженим балансом видатки бюджету мають становити 45 мільярдів гривень. Тобто 45 відсотків від рівня ВВП. Проте до цього орієнтира уряд не дотягується. Навіть якщо покертувати на нього податний «урожай» першого півріччя.

Аварія тижня

Володимир ПРИТУЛА,
«Голос України»

Колектор знову прорвало

Аварія сталася на багатостраждальному каналізаційному колекторі міста Севастополя. Вечері в невідому зупинилося 3 каналізаційно-насосні станції, оскільки в колекторній трубі на глибині півтора метра було виявлено пробіну діаметром 800 мм. Вияснювалося в морі потрапили стічні води. Причому, інтенсивність їхнього скликання сягала тисячі кубометрів на годину. Міські власті опрацювали об'єкти, подана вода з обмеженим поданням і пенсії, якщо, що без істотних доходів від зовнішньоекономічної діяльності, розміщення цінних паперів і збігів, без зовнішніх кредитів бюджетної каси в цьому році не звиртні. Нагадаю, що згідно з вираженим балансом видатки бюджету мають становити 45 мільярдів гривень. Тобто 45 відсотків від рівня ВВП. Проте до цього орієнтира уряд не дотягується. Навіть якщо покертувати на нього податний «урожай» першого півріччя.

Клара Новикова: «Не читаю детективів та любовних романів»

СЕРІЙНА бесіда із нею недовба, адже єдина і неповторна леді у чоловічій шубі, естрадніє, кіне розмовного жанру і під час зазвичайного допиту постійно бешкетує та мило гримасює.

Чи розмовляли про це. У курі ескадриона вагона, що їздив артистами на гастролях до Києва — рідного міста Клари, а яку минало її дитинство.

— Коли ви не в дусі або застали, яким чином змушуєте себе вийти зі стану?

— Пригадую, як одного разу бачила Аркадія Райкіна переліт конфертом у Колонію музичного закладу в селі. З лаштунками стоїла жінка з лаштунками лаштунками. Аркадій Ісканович був тільки пониклий, утомлений життям, боротьбою, серйозним хворобами. І раптом оголосили його виступ. Зал загум, а Райкін — вилетів. Незбагненна метаморфоза! Неможливо повірити, як це відбувається в артиста. Миття до ладу на публіку ще контролює себе, а потім уже — інший відлік, інше саморозпалення.

— Чим сьогодні насичене життя Клари Новикової? Чи багато у вас роботи?

— Життя моє не просто насичене. Я вже місяць не була вдома. Без мене донька їздить заміж — про це дізналася телефоном, коли була на гастролях в Ізраїлі. Мабути, без мене народить дитину.

Багато працюю, репетирую. До поїздки на «Слов'янський базар» у мене був тур Полтава-Харків-Київ. Готуючись до нього, ми з режисером ніку не встигли зустрітися у нормальній репетиційній час. Тож бачились глибокої ночі у мене вдома та відрозумовували номери до четвертої ранку. Я живу до цілковитого виснаження, несправді. Однак актор по-іншому не може. Без роботи він — жалюгідне існування.

— А як відноситься сини?

— Репетирую. Готую нові номери, зустрічаюсь з авторами. Адже естрадна робота — це процес відчуження, репетиція — знову наближення.

— Десь читали, що коли у вас погані настрої, ви купуєте собі якусь дрібничку або танцюю.

— Це справді так. Проте я тепер не танцюю купую, а іграшки. І вже не стільки тому, що хочу підняти настрої. Це — нове хобі: робити подарунки. Хоча воно було у мене завжди.

— Нездолано на залюбки концерти ви доводили, ваше кияцьке дитинство для вас дуже значуще, інше ви не включали б оновіти про нього до своїх виступів...

— Розумієте, воно десь там гніздилися. Не так давно про все це вийшла моя книжка. Жінки, що залишили слід у мого життя, тепер переселилися на сцену.

— А можна говорити про споглядання народження деяких персонажів?

— Одного разу в Архангельську мене буквально затягнули до секс-шоу. Походила по магазину — й з'явився монотон архангельський титок, що поринало в секс-шоу.

— У вас у Києві — батьки, а чи залишилися подружки, друзі?

— Звичайно, Ліпочка Ярмчук, з якою ми приятельюємо ще зі школи. Вона — заслужена артистка. І ще є чимало. Переважно ті, з ким разом займалися в турку музичного читання у будинку піонерів Московського району.

— Сиділи у вас незграпні ролей?

— Сподіваюсь, це переодично, інколи час було б завершувати роботу. Моя найзаповітніша мрія — вийти на сцену театру. Як мабути, і кожний актор, вважаю себе несправді зовсім у драматичному плані. Дуже цілють театральні режисери пропонували мені роль. Однак довелось б кинути естраду, а це аж ніяк неможливо.

— А на запитання про улюблену актрису назвала б Джульєтту Мазину. Вона вилетіла собою те, чого хотілось б брати.

— Як жінка актриси можете собі дозволити... Усі!

— А які ваші книжкові улюбленості? — Люблю серйозну літературу. Я не читаю детективів та любовних романів. Хоча, мабути, варто було б почитати, щоб зрозуміти, чому жінки ці романи читають.

— Ви маєте чудовий вигляд... на концертах і в житті. Це вже косметичні салони, солісти...

— Такі рідкодія оминають мене. Для цього слід бути зовсім вільною. Часом заздрю дівчатам на змаганнях дівчаток жінок. Адже жінка не має права виглядати погано. Одна із моїх улюблених актрис — Анна Жигарова — яся у зморщ, однак не робить підтук. Во взагалі, що жінка зморщка — прожитий рік! І мені ймовірно, що вона — цілком природна. Проте акторська професія вимагає жертв. І хтозна, можливо, і я колись щось собі на щось натягну...

Розмовляла
Ольга КРАСОВСЬКА.
Фото
Анатолія ФЕДОРЦІВА.

Натхнення на... 20 гривень

Культура села: продовжуємо розмову

Сидимо із Євстахасом Дмитровичем Крайчуком, завідувачем клубу села Воскодава, на лавочці під розлогими деревами. Пора післідовати, але клуб не зацікавлений. Та й Євстахас Дмитрович у відпустці. Просто прийшов наглянути, а тут раптом — кореспондент.

— Та що я вам про клуб розповім? Біда, як і скрізь. Ото мійді зберуться молоді, посмакут під мінгінтоном. Ну, збори колгоспні раз чи два на рік. Іноді на свято шкільна самодільність завітає. Ото і все.

— А концерти, кінйоліони?

— Настрій у Євстахаса Дмитровича якість пригнічений, Пенсійного віку людина, але ще ж не такого глибокого.

— А з чого тішиться? — згітас. — За минулий рік не одержували платіж і пенія по гривням. Цього року до березня було півстаєти, тепер кажу, буде четвертьтися. Двадцять, зивичит, гривень...

— Неуго.

— А слівада, в якої він на балівсі, щось допомогав?

— Та що вона допоможе? У них саних і коліоні немає.

— А місцевий колгосп?

— КСП у нас, «Гарна» називається. Ось їхня контора в одному приміщенні з нами. З цього цього року господарство очолив новий голова — Анастолі Шандрук, добре береться за справу. Видно, буде тоді, тоді, може, і ям щось перепаде...

— У чинні того ж, Голосківського району людей менше. Багато, Особливо — молодих. Тому я розповів розмову із двома представниками з них — Лодою та Оксаною.

— У нас нудувати не доводиться, — розповідає членрайб. — У будинку культури і дискотека чудова, і самодільність, і відомі колективи приїжджають. Навіть цирк був, Арктій Михайлович співав...

— Босий?

— Ні, у шкаретках, бо ще холодно було. — Коли сприймає дівчат згодом дешо додала завідувачка Голосківського райвідділу культури Валентина Євч.

— Євстахас Грак, танцювальний директор БК, — справний ентузіаст. До Тучина на вимогу відпочинку їдуть навіть з дозволених сіл. Директор одержує свою ставку, та як їй будинок культури чиного за-

робляє — от лише подати «з'являють» до 70 відсотків того прибутку... А в них там діє два народних колективів — інструментальний ансамбль і зразковий дитячий духовий оркестр, є гарний хор, провікують інші гуртки. Який так скрізь — і гора не зійде б. На жаль, не асоці такі можливості. А яке чі «виступові» зарплата — то взагалі, як мовитися, не в які рамки не лезе. Насміхся — та й годі...

...З Тучини мій шлях проліт до Новоукраїни Рівненського району. Ішло величезне, ділет стільки, що хлопці із сучасних надречених саме тут вибирають. А де ж вибрати, як не в сільському клубі? Не єдиному «культурному закладу», який у Новоукраїні в моді, — на танцях. Принесуть із собою магнітофон — як курва до клубу здійсниться. До упаду, як кажу, ото й усе культур...

— Але хой би як воно було, — ділиться зі мною думками іманічливим обласного управління культури Юзеф Ніколенчук, — та в області не закрито жодного із закладів культури — ні клубу чи будинку культури, ні бібліотеки. Звичайно, відповідна постановлення дірок у бюджеті нас добре підкошили. Іяко азати от «подрібнення» ставок на половини і четвертинки, то фактично чисельність працівників у закладах культури області цього року скоротилася більш як на тисячу осіб. Скрутно так, що й казати про те жакко. А що таке 20 гривень! Однак не падаємо духом, працюємо, віримо, що врешті-решт розв'яжемося...

Так, попрі всі негаради, культурне життя на Рівненщині не завермо. Одне сказати: в області діє (саме діє, не в значенні у списку) 150 худков колективів, які мають звання народних. До речі, зовсім нещодавно до них долучили ще три — з Дубна, Корця і Березного. І всі вони виступають із чудовими концертними і перед одностовими, відідають в інші населені пункти. А то й в інші області чі навіть за кордон.

Проводять в області й великомасштабні культурні заходи. Цього року відбулися традиційні фестивалі «Колоса» і «Сурви-97», фестивалі духовної музики.

Усі, звісно, упирається у кошти. Ось для «за шкаретками» переведено на 0,75 колдів працівників обласного музею, будинку народної творчості, обласної бібліотеки, у вимушено відпустку відправлено акторів обласного театру...

— Але, — повторює Юзеф Ніколенчук, — ми не падаємо духом. Всього надію на краще ставлення до культури обласної державної адміністрації, новим головою якої недавно призначено Миколу Сторожа. Обласна рада на чолі з Романом Бесконином теж не стоїть осторонь. Останнім часом виділено кошти на ремонт обласної бібліотеки, театру, інших об'єктів. Отже, будемо жити...

Рівненська область.

Володимир НАВРОЦЬКИЙ

Ярові — оптимісти

ПРІЗВИЩЕ митця Ярових — батька Степана Калитинського і донки Наталі — добре відоме не тільки в Ялі, Криму, а й в Україні, Росії. У кожному відділенні ювілейна виставка творів Наталі Степанівни в її рідній Ялі.

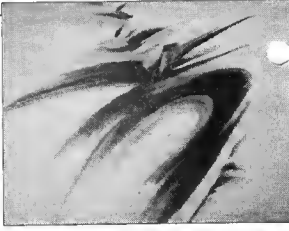
Такі зустрічі нам необхідні, в надії сьогодні, бо тільки справна культура, мистецтво вартує вас у цей скрутий час.

Святеїтні, життєрадісний лірик, реаліст, який міцно стояв на землі, залюбований у Ялі, Степан Яровий був невиправданим оптимістом у житті і творчості, і всьому, що він писав, він, це віддавав наці, яким в мабути в ті неважкі часи.

Сам він родом із Слобожанщини, приїхав до Криму юнаком за сталом зор'я і повернувся по війні до Ялі, де й народилася Наталі. Вона зростає, не відлучаючи «тихоїми» авторитету свого маминого батька, і з чимую виявляється глибока мудрість худковника як педагога.

А об'єднували обох незаперечний талант і висока ямнігосність до себе, безкомпромісність і працелюбість. Часто батько й дочка зв'язувалися однією думкою. Згодом у Києві, але роботи їх зв'язували зиселі на різних етапах. Та й світоприйняття у кожного було власне. Дивовижні, темнуберісті, драматично ажурні авторитори Наталі помітно контрастували з життєрадісними естетичними батька. Згодом у Ялі, і протесний поїздки Ялі, у яких Наталі по-новому побачила своє рідне місто, відвідування від відомих ханівна зображення піднесених вучюч...

Одного разу, не покірившись зображенню на полотні, я навіть анулював мистецтво цей не відомий мені старий «будинку біля річки». І так зв'язався,

хоча протом десятиліття проминала його, не зверталося уваги.

Крім роботи в Криму, з часом у Наталі з'явилися твори підписані в Чернігівщині, у Львівську область, де величезне ярмивань вів наспірацій природі й бачити українських сіл і провінційних міст.

Помалу й наше немірно почалося повернення миття до витоків, рідного коріння — природи й культури України.

Оселявшись у Києві вже після Чорнобиля, Наталі як худковник відчужав став парочку, причетного на радіобіо, став, коли нормо життя людей став очукування нового життя. На цей час з'являється й нове розуміння життя, природи, інтерес до космічної теми. Навіть робота на екологічному темі промовляють самі на себе: «Катастрофа», «Земля», «Підривний копіт» і знову ж таки «Пітання серія», дивлячись на яку, розуміють, що й там, у взаємодію снайпів природи, немає нічого чужого для нас, людей.

Якитися виставка — третя Наталічівна персональна. Її поїздки були в Києві, за підтримки Всеукраїнського жіночого товариства імені О. Талі. Хотілось б, щоб громадські організації в Криму, Ялі, керівництво міста хоч трохи допомагали нашим талановитим митцям влаштувати такі експозиції.

Малюнок Наталі ЯРОВОЇ «Катастрофа».

Ялі.

Яна СТАДІЛЬНА, «Голос України»

Ой, півбіє «малина»... Наша в Польщі

СЕРЕД ОСІБ, яких затримували на території Польщі за скоєння різних злочинів, перше місце дають і міцно посідають громадяни України.

Про сесидсько-польський «гон-гон» просто ходять легенди. Іх із вуст в уста передають постраждалі «човники». Ці розповіді мало в кого викликають особливе співчуття, тому що їх заняття і так передбачає певний «професійний» ризик. Зливування викликало інше. Співробітники нашої посольства у Варшаві відразу по приїзді українських журналістів, що супроводжували парламентську делегацію, попередили: розмовляти у громадських місцях краще англійською чи французькою, щоб «землякам» важче було розпізнати нас у строкотному наповні. Але демонструвати знамення «великого і могутнього» взагалі не варто...

Попереджений — озброєний: ми добре попрактикувалися в німецькій. Але, вважало, що від рекету нас це не врятувало б: у громадських місцях ми будували мало, і злочинці просто не встигли

детально спланувати операцію за зливування у нас добоїв.

Хронічно криміногенну ситуацію, яку створили наші громадяни для своїх співвітчизників на теренах Польщі, коментує Наталіячій Поговчаківській Посол України в Польщі Петро САРДАЧУК.

— Наше лідерство в польських кримінальних структурах — несприємний і, я б навіть сказав, прикрий, рекорд. Але треба знати до уваги, що із загальної кількості осіб, що перетинають польський кордон, українці знову-таки посідають одне з перших місць. Торг на теренах Польщі побували майже 4,5—5 млн. українських громадян. Із них було затримано за різні види злочинів близько півтори тисячі.

Хочу підкреслити, що більшу частину злочинів здійснюють організовані групи, причому інтернаціональні. З ними спільну роботу робить велика кількість внутрішніх справ Польщі та України. Певні результати є. Становище в сьогоднішній Варшаві багато спокійніше порівняно з минулими роками. До нас щодня звертаються десятки людей, пограбованих нашими ж співгромадяна-

ми. Кожному намагалося допомогти в міру можливості.

— Яку пораду ви дали б землякам, що потрапили в беду?

— У будь-якому разі треба йти до польської поліції, а з питань, пов'язаних з поверненням додому, особливо коли вкрадено документи, треба звертатися до консульства нашої посольства у Варшаві чи консульства у Гданську. А щоб уникнути неприємностей, не слід робити нічних променадів і за можливості не манювати Польщею на власному автопілоті. Бо найбільшу кількість злочинів, зокрема збивств, скоюють у нічний час на польських автошляхах.

Яна ОСАДЧА, журналістка

Чи з'явиться в українських німців третє «К»?*

Паступного тяжіння для проведення подітичних консультацій в Україну прибуває віце-канцлер ФРН, федеральний міністр закордонних справ Німеччини Клаус Кінкель. Як повідомили кореспонденти «Ту» в посольстві Федеративної Республіки Німеччини в Україні, толового темою переговорів у Києві будуть двосторонні політичні та економічні питання, а також питання, пов'язані зі зміцненням європейської безпеки.

Останнє прямо пов'язане з підписанням пам'ятного мадридського саміту НАТО. Недавно Клаус Кінкель побував у Москві, де обговорювалися деталі можливих практичних кроків після оголошення президента Росії Бориса Єльцина про те, що російські атомні ракети не повинні бути спрямовані на держави—члени НАТО. Очевидно, ця заява — розміна мотуз Москви, з допомогою якої Росія вимагає з позиції сили намагаться «вигортувати» право вето на вступ колишніх республік СРСР до Північноатлантичного альянсу. Віцеканцлер Росії каже, що ні — ясно одне «зв'язи» Польщу, Угорщину та Чехію, вона «більше не поступиться ні п'ядом». Безсумнівно, що ця тема також обговорюватиметься на зустрічі Кінкель з Президентом України Леонідом Кучмою та міністром закордонних справ Геннадієм Удовенком.

Три кити, на яких стоїть кожна добродіяра німецька родина, — це так звані три «К»: «кюкс» (кухня), «кіндлер» (дити) та «кюкс» (церква). Не жал, останнього «К» через дивні й запутані історії, яка затягується ось уже три роки, смі' етичних німців, що живуть в Україні, позбавили. Можливо, приїзд федерального міністра і його відвідини євангелісько-лютеранської церкви зрушать справу з меркантильно-бюрократичної точки. Оскільки такі «дрінішки», зрештою, доволі негативно позначаються на характері українсько-німецьких відносин.

Сенсація

Сміх від сміху різніться

Яку реакцію у вас викликає слово «лоскіт»? А, між іншим, йтиметься про серйозій речі. Як повідомляє «Глобус», загадка механізму цього дивного явища та його значення для людини хвилювала багатьох видатних уміт — від Сократа до Чарльза Дарвіна.

Найсерйозніші наукові дослідження з цієї проблеми ведуться в Каліфорнійському університеті. Керує ними професор Ніколас Крістенсен. Згідно з популярним тижневиком «Віанес укс», він твердить, що лоскіт — явище дуже складне, і загальноприйнята точка зору, що лоскіт викликає япал сміху, зовсім невірний.

Проведені експерименти виявили, що реакція людини, яку лоскоцуть, не має нічого спільного з неселаннями. Виядують однакою схожі на сміх звуки та роблячи «конвульсивні» рухи, людина намагалося показати, що такий вплив їй неприємний, і його слід припинити...

Обрана не народом, а лише чоловіком

МИНУЛО не так багато часу після приходу до влади нового прем'єр-міністра Ізраїлю Біньяміна Нетаньяху. Світ познайомився спочатку з ним, а невдовзі і його дружиною Саррою. І тепер подивуються, може навіть несподіватися, хто з них більш популярний.

Ізраїльська преса більше, ніж інші, небайдужа до дружини прем'єра, розповідає галета «Новини тяжіє», яка виходить у Тель-Авіві.

«Вважають, що Сарра Нетаньяху має великий вплив на прем'єра, втручається в державні рішення, знає всі політичні таємниці і навіть бере участь у призначенні осіб на державні посади. Сарра до володів уяга преси. Любить, щоб її сьоговітній візит до дитячого садка було висвітлено в затрачній газеті, а її інтимну бесіду з родою фахівців-психологів до популярного дівачого і перерахування нашої брало для телебачення.

Вона подобається з'являтися в президії

разом із чоловіком на будь-якому урочистому офіційному зібранні, на державних прийомах. Сарра любить, щоб телекамера під час найсерйозніших переговорів зупинялася саме на ній.

Тележурналістка Лана Даан запросила її для інтерв'ю у популярній телевізійній програмі. Це інтерв'ю було переравно аналістським скандалу, який учинила Сарра журналістам. Мовляв, Лана не те затримув. Під час скандалу Сарра встигла розповісти про те, що знає політичних діячів (її назвала їх іменами), які зраджують своїх друзин. Вона також повідомила, що багато депутатів киесу «намагалося починати з нею» розмови.

Крім того, дружина прем'єра заявила, що «вона не як Соня Перес (дружина колишнього прем'єр-міністра Ізраїлю Шимона Переса — Авт.), яка подобається мити посуд і грати в карти, а вона освічена, розумна, любить свій народ, ібажувати його і ще багато чого іншого». Як висловлювання обійшлись самотню пресу, у яку лнує сумніви, чи може прем'єр-міністр нормально

Нинішнє літо в Європі видалося холодним і дощовим. Але ж, як відомо, у природі немає поганого погоди, і якщо ти стимисся, пропрацювавши цілий рік, то ніщо не зможе завадити гарному відпочинку. Особливо у горах Австрії.

На знімку: анокотріє містечко Бенес. Чудове місце для сімейного відпочинку.

Фото Сєрпіс КОВАЛЬЧУКА.

працювати за такої поведінки дружини.

Народ Ізраїлю бачив Сарру Нетаньяху, яка виступала до дитячих з малечки й дитям, коли прем'єр лівів на зустріч із президентом Клінтоном. Про цьому повідомлялося, що дитак спеціально було переобладнано для польоту Сарриних дітей. «Ми не розуміємося з дитими навіть на короткий час», — пояснила Сарра зливуванням журналістам.

Преса писала про те, що Сарра вчилася у Швейцарії стояти на ліжах (пола дитак з чоловіком на зустріч керівників європейських держав), а також про те, що зі Швейцарії до МЗС Ізраїлю надійшов рахунок з вимогою сплатити кілька тисяч доларів за «лижні» уроки.

Преса активно висвітлює кожнє сувоного позову колишньої хатньої робітничі Нетаньяху, зливуваної Саррою без виділеної допомоги. І рішати брат і батько публічно висловлюють незадоволення зухвалою поведінкою Сарри і її спробами втручання в державні справи. А вона, лані Нетаньяху, мабуть, хоче відчу-

вати себе Жаклін Кеннеді, принцесою Діанною, Хілларі Клінтон чи ще кимось.

Сарра Нетаньяху викликає із засідання уряду свого чоловіка, щоб із ним улохо вивести до лікарні сина, який упав і поранив руку. Прем'єр кидає все і приїздить. Налакцмність дружини прем'єра коштує платникам податків чимало.

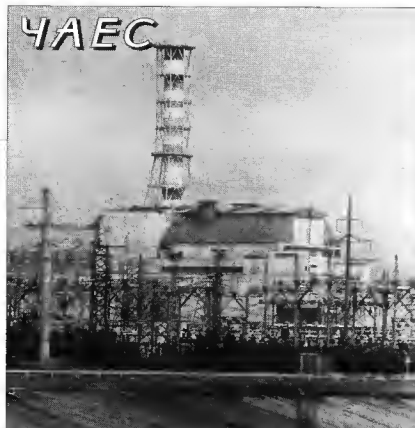
Але це не головне. Головне, є небезпека, що голова прем'єра зайнята тим, як приборкати непокору дружини. І часу для розв'язання державних справ практично не лишається. Сарра повідомляла, що під час державних зустрічей в Америці Біньяміні Нетаньяху кожні 15 хвилин телефонувала до машини, щоб довідатися, як вона проводить час.

В усіх країнах світу до дружин політичних діячів ставляться з повагою. І ця повага збільшується, коли дружини розуміють, що їх ібрав не народ, а чоловік. І повадять себе відповідно. Невдешня Ізраїлю обрала главою уряду Біньяміні Нетаньяху й не брало участі у виборі його дружини».

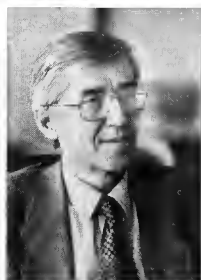
— Та хіба це життя?! Будівництво

ЧАЕС

«ЖИВЛЯТЬ»

Тільки-но відіхали від станції в бік Славутича, як небо відкрила лілова хмара і припустив теплий літній дощ. Полорожні, група воїнів з АЕС, як один, припали до ґрунту: «Ну ось, дивіться, скрізь геть мокро!» а над атомною — сонечко! Скільки разів помічали... Чи не чаклує директор Нарашин?».

Помитили й ми, спілкуючись на ЧАЕС з багатьма, які спокійні, зрівноважені, тактовні в судженнях, тутешні пращаники. Нибити й не гомовались над ними хмари (час закриття станції визначено) і взагалі — не капає

(хоча грошей навіть для «Укриту» немає, зарплата й та десь завісла).

Чорнобильська — перша в Україні атомна станція. Енергоблок № 1 уведено в експлуатацію двадцять років тому, проте обладнання в цілому виробило лише половину проектного ресурсу. Міжнародні експерти стверджують причину аварії усунуто. Надійність роботи — на рівні російських атомних станцій. ЧАЕС — це 6% загальноукраїнського виробництва електроенергії, причому ціна електроенергії тут одна з найнижчих в країні. А за день виробляється електроенергії стільки, що двома-трьма великим містам вистачає з лишком. Проте квітень 1986 року розділив тутешнє життя на «до» і «після».

Майбутнє вельми тривожне, хоча про це люди намагаються не думати. Напруженість очкування хоч якоїсь перспективи видають лише погляди, уваги, допитливі, а напало ж, коли співрозмовник — зі столиці. «Як там у вас, на Хрещатику?» — виказує вичливість господар і старожил, який сидить поряд зі мною. «І не питайте — метушня. Дихати нічим!» — скаржусь у відповідь. — «Так би не мучтеся, сюди переїздіть. Погляньте, як гарно! І тихо...»

Людиля МЕНЖУЛІНА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

«Слов'янський базар-97»: втора приходить сьогодні

КОНТАСТ текст з першої до останньої сторінки? Ви — не май читач. З останньої до першої? Тож не мій. Пропоную читати нотатки, коли сюжети «Слов'янського базару-97» шкереберть, як у «Ірі в класик» відомого американця Уперд!

До закуски нас пригощає не танками

Намилувавшись на салати, ми просувалися автобусом у хашак на фінальний пікнік. Почувся вигук: «Приїхали!», і за вікном поміж деревами vynalazavся танк. «О-о!» — закрилося у журналістській голові, — нарешті, кийсь скандальчик». Розчарування — ніякого скандальчику, все — «ікі-ікі». Мало того.

На галявині посеред військових частин — феєричне освітлення, оркестр грає джаз, на вертепах вишуканіся зоолістичі колонії курок. Звичайно ле на голову. Нам зустрічають, як шейхів.

Над сімома сотнями гостей — купола пантангош парашути Ллод чеплю жує.

А потім під струменями (штучне небо не витримує великого натиску) танцює, хлопачишся у калюжах, мов військовим, робітничим.

Путанова з Кіркоровом так і не дісталися галавіни. А обійшли.

Сьома безсонна доба міжнародного фестивалю мистецтв. Довжелезна диспансія до ранкового нагородження конкурсантів. Трохи менше — до райцесу з Валерієм Леонтьєвим та Марією Роговиною. На одному сльїзці з пресою тут поспішали Алла Борисівна та Філіпп. Чим зробили «буку» своїм інтерв'юваємим колегами. Ажте інтерес об'єктиві образу перекликались на зоряну парочку.

Дещо компенсувала ця несправедливість польська прима Роговина. Про свою першу зустріч із Путановою авторитетно промовіла: «О, я давно знаю цю девотку!».

Вічні двигуни

Що приваблює семисотичну орду з близько 30 країн у мальчишній, сконаний скобми мостів, компактний Вітебськ? У Білорусь, доведено до економічного збівства (див. магазин). Зрозуміло, що не ідеї суцільно-політичні. Вітебська лінійна туювка вже швище не знає собі рівних на території колишнього Союзу. Жоден з численних українських фестивалів не поважається такою безоглядним організацією (слава президентів корпораций «Слов'янський базар» Сергію Віннікову!). А разом з тим — і «первинністю» щодо виконавського представництва. Йсна річ, «перипік» приймають сови й виплодні говірники.

А ще тут пахне ностальгією (не плутати із туюкою за державним устроєм). Тільки у Вітебську демонструють невміння набирати роки Лілі Іванова, Бісер Кіров, Олег Ушестерм, Сергій Захаров, Вяцель Зінкевич, Анатолій Солов'яненко, Борис Брунов, Ане Вексі, Юрій Антонов, «Самочувстві», «Піюочеє гітарю»...

Чи не задля того, щоб урівноважити «буку» та «с», кітославський серіел Філіпп Жмакер виспівує забутий шлагер: «Добра вам нощ, приятелі!».

Усім смакам на злість

На відміну від року минулого, цього разу українці почувалися на фестивалі комфортно. Хоч і пам'ятали про хаїст борть, що тягнеться за ними від попередніх «базарів». На прес-конференції продюсер «Слов'янського базару» Р. Басє удостоїв екс-керівника нашої делегації Ф. Полянника титулом «Гран-прі за аферизм».

Затишно було не лише заязкці старанням Олега Скачка з ініціативної групи. І не лише тому, що прес-атака Оліна з Кіндратівна не зламала нощ, як торік. Запорюка нашого спокую — і те, що, зарушились державною підтримкою, ми, нарешті, отримали досвідченого курато-

ра національної «базарної» програми. Народний артист України Борис Шарварко ледви усім, що «та» організаторська школа — ого нощ сід!».

На задрість усім. День української культури було продумано до запрошення, програмки, а також жовто-синіх прапорців, якісних на нідомому концерті. Розмакував усьєх переносливий амбігатор.

Під час концерту замислилася про неабгаченність законів глядацького сприйняття. Дует з «Гранітат» у виконанні оперних світлів та естетських «Видиваний Казанова» (А. Попова і «Сур'я Аніко») видалися для налаштування на поспу публіки мударуватим.

Можливо, передавачкою поліфронно смаків, Борис Шарварко сплоторує концерт у такий спосіб, щоб ніхто в залі не був обжарений. Місце знайшлося і масштабним танцювальним пологом, і Ані Торак, М. Батюк, М. Солодуха, «Кропильні». В. Палаку. Азистентні сати видоли А. Данилка (Вєрка Сердючка) та гугатерського парубка А. Завєсково. Хоча до совинки збірної не завалило б долати побільше «полюшкої» приправ.

Зал реалува на виступи досить схвально. Преле лєтова частка прибалда квитків зарали Сорті Ротару. На трибунах гьлати щоб робились, коли титлована дєлєгация пісничні відіає всіх та себе із 25-риччям своєї творчої діяльності.

Під знаком рухливих картинок

Того ж українського дня до Вітебська, на батькишину Марка Шагала, з Німци у фотографії прилетіли йощі персонажі (живописи у маєстро безпечноє кильшівники).

По обід, коли наші співвітчизники розкрутили колесо кіннопартизи, ті приїщєсно негадно сатла Ганна Тихонова (донька «Шптірліца»). За гарнєчюк Ганнуську та її супутником Олександром Михайловичем сьєли бігати докільні фотографії. Московські актори зголом виправдали своє перебування у Білорусі показом симпатичної мелодрами С. Самеюнова.

А довжелезний «відкрислий» картини «Геллі і Нок» В. Ізєнска, сповієи чарівний операторський зашлюк. А Київський кінотеатр іспостерного фільму, заснований з зеткої роки Фонду сприяння розвитку мистецтв, представив сьєку студентську роботу «Жінка, нощ не зустрічає».

День України ознаменувався з перемою в конкурсі дитячих шоу-програм ансамбл «Пролісок» з Кіровоград. А також співали зсрієняного А. Солодов'яненка у «Музичній вітальні» С. Бєлзи. До слова, на якого справді хотілось поговорити у відпалі дещо підніжте, то це — наочно-скандальноє С. Захарова. Житийний мазуличі нбїз законсерував імідж розжованого юнака. Та й голос, щоб козати, зберіг...

Володарів гран-прі Світлана Славкович з Югославії

Терем без стриптизу

Усі болгари в мене відішні асоціують з чорним капелюхом, що переселяється з голови на голову, зятятого туюсовника Бісєра Кірова. У тій йощі кристалого капелюха промалюва лєнь болгарської мушкет'єри.

І носім нощом і виявляєся зразков-показовий Філіпп Кіркоров. Для розминки йому було влаштувано радиску з пресою, на якому герої мудро обміняли розставлені пакети. Усєрєй він відзначив куплетом сьєо 30-річчя. По залу шевеліли плічові зайки, іспостеруючи шлому пєсенку.

Тей ж нощі стало зрозуміло, що у Вітебську багато хто любить «таргаче». У театрі репрезентували пупківськє казку-опєру для дорослих «Шар Микитка і 40 його доньок». Вш пошнєчуватєся «сучники» зал трішчя, як фаршировані баклєвж. Але публіка, що сповідалася на відвертості, була «прирєченє» слухати майстринь солістів Марїнського.

Запрограмований дощ

Як не мене, молоді виконавці на конкурсі, порівняно з мінусоринками, показували себе досить «привно» (так само, як і українські на тлі попередніх фестивалів «Вакритії»). Яшю Любомир Чермак не дотримав до п'єсєстату, до елегантєвн Інеси потрапила в обємну прєзєнтація стала трєтєю. А гран-прі — за філігранно-югославськє Світланє Славкович.

А дощ тут — заволоний і мистичний: банальна зачіпка для журналістів. Він виринув акомпануватєй визначальному виступу Інеси. І всєрєй лєн, коли Кіркоров благає: «Улетай, туча!»

Найбєзвнхлїанїї постскриптим: усе краше — за плєчима. Вітебський бєл, шєн-рава, мє річку шкїднїчєлю. До наступного можна перєсєлати іменами, візїтєвжками та дєлївнєи снї по річку Дєунаву.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА

Вітебськ — Київ

Фото Анастасія ФЕДОРЦІВА

Гранд-дама болгарської естради Лілі Іванова а обіймах московського болгарина Філіппа Кіркорова.

Реклама

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ УКРАЇНИ

Київський державний інститут культури

продовжує набір студентів на перший курс денної, заочної та екстернатної форми навчання на платній основі зі спеціальностей:

7.020101 «КУЛЬТУРОЛОГІЯ» (спеціальність: менеджер культурно-дозвілєвої діяльності, менеджер шоу-бізнесу, спеціаліст із правових питань соціально-культурної сфери, менеджер міжнародного туризму, соціолог культури, викладач теорії та історії культури, викладач історико-етнокультурологічних дисциплін)

7.020102 «БІБЛІОТЕКОЗНАВСТВО І БІБЛІОГРАФІЯ» (спеціальність: бібліотекар-бібліограф публічних бібліотек, бібліотекар-бібліограф дитячих та юнацьких бібліотек, бібліотекар-бібліограф спеціальних наукових бібліотек, книгознавець-бібліограф спеціальних наукових бібліотек, бібліотекар-бібліограф шкільних бібліотек, менеджер бібліотечно-інформаційних систем)

7.020103 «МУЗЕЙНА СПРАВА І ОХОРОНА ПАМ'ЯТОК ІСТОРІЇ ТА КУЛЬТУРИ» (кваліфікація: історик-музеєзнавець)

7.020104 «НАРОДНА КУЛЬТУРНА ТВОРЧІСТЬ» (спеціальність: народне театральне мистецтво — кваліфікації: керівник народного театального колективу; режисер театралізованих свят і обрядів, режисер естради; режисер телебачення, звукозаписник, оператор телебачення, телекомментатор та ведучий телепередач, менеджер-продюсер телебачення, викладач фахових дисциплін; народне хореографічне мистецтво (кваліфікація: керівник ансамблю народного танцю); сучасна та балетна хореографія (квалі-

фікація: керівник колективу балетного танцю, керівник колективу сучасного танцю, викладач фахових дисциплін); народне пісенне мистецтво (кваліфікації: керівник академічного та народного хору, керівник фольклорного ансамблю, виконавець народних пісень, викладач фахових дисциплін); народне інструментальне мистецтво (керівник оркестру народних інструментів, керівник капели будиричів, керівник духового оркестру, керівник естрадного ансамблю, викладач фахових дисциплін).

7.020105 «ДОКУМЕНТОЗНАВСТВО ТА ІНФОРМАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ» (спеціальність: документознавець-менеджер органів державної влади і управління, документознавець-референт, документознавець-інформатор, документознавець-архівіст, менеджер інформаційної діяльності, документознавець-перекладач спеціальних документів, менеджер папєнто-ліцензійної діяльності)

7.020203 «МЕНЕДЖЕР У НЕВИРІВНОМІЙ СФЕРІ» (кваліфікації: менеджер-економіст соціально-культурної сфери, спеціаліст по зв'язках із громадськістю («public relations», спеціаліст з інформаційного менеджменту, спеціаліст з маркетингового менеджменту).

Інститут має сертифікат № 110059 найвищого ІВ рівня акредитації.

Ліцензія № 111306.

Адреса інституту: 252042, Київ, вул. Чигорина, 20.

Прим'яльна комісія працює без вихідних з 9.00 до 20.00.
Телефони: (044) 295-44-03, 295-85-27, тел./факс 295-43-86.

За п'ять років — 25 стадіонів!

Шляхов комплексний програму розвитку футболу в Україні розглянуто на засіданні виконкому Донецької обласної федерації. Документ передбачає основні напрями розвитку найпопулярнішого виду спорту: фінансову підтримку, створення єдиної системи розвитку дитячо-юнацького, аматорського, професійного футболу.

Зі свого боку на Донецщині вирішено провести заплановану роботу і затвердити обласну програму, масштаби якої врахують, що до 2002 року в області намічено побудувати 25 нових стадіонів і «реанімувати» 310 старих. Особливу увагу приділяють забезпеченню матеріально-технічної бази та популяризації спорту.

Як грації чиновників здохли

Міністерство юстиції України перестроювало Федерацію художньої гімнастики, яка відтепер буде називатися Федерацією гімнастики України.

Мін'юст двічі вмовляв її спортивний організаційний комітет в перестроєнні, після чого остання змушена була звернутися до Вищого арбітражного суду з позовом про визнання такого рішення недійсним. Позов було задоволено, а М'юст отримав відповідне свідоцтво.

Президент Федерації гімнастики України Альбіна Дерогіна повідомля-

ла, що вона, як і раніше, залишається прихильницею утворення асоціації, але об'єднала б під своїм дахом художню і спортивну гімнастики. «Очолювати її має «нейтральна» людина, — зауважила вона. — Зі свого боку, ми готові запропонувати так кандидатів».

Що ж, у цей момент з шашвим кінемом добро взяло гору над злом. Присмо, що теперішній грації здохли чиновників з Мін'юсту та Держкомспорту.

На знімку: президент ФГУ Альбіна Дерогіна.

УЄФА гарантує. Держкомспорт замовляє. а виконує...

Кожному вболівальнику — зручне місце для «вболівання»!

Футбол — не завжди захоплююче відношення. А кубок УЄФА, безперечно, свято для вболівальників.

УЄФА вирішила платувати повільно свято для фанатів футболу, виділивши директиві цілою благоустрою, послідовних м'ячів з метою безпеки глядачів на стадіонах, де відбуватимуться матчі Єврокубка. Реконструкцію послідовних м'ячів планували виконати до літніх матчів. Проте строки 1997—1998 рр. Трибуни нашого стадіону національного спортивного комплексу «Олімпійський» на жаль, далекі від ідеалу.

У Держкомспорті України відбувся попередній розгляд пропозицій з метою визначення моніторингу для оцінювання умов роботи на виконання «комфортних» робіт на центральному стадіоні Києва. Серед бажаючих випробувати свої сили у «створенні» м'ястички було й Київське НВО «Електронмаш» головному тех-

нолога цього ВО Віктора Короля, підприємство має великі потужності, які дають змогу якісно виконати замовлення. Електронмашівське завдання стало до роботи: розробили конструкторську документацію, навели мости з інженерними фірмами-підприємцями, факшими в цей сфер, провели патентні дослідження, підготували раціоналізаторські пропозиції щодо встановлення нових сидінь, закріплення їх до конструкції з Навчально-дослідним центром азіатських матеріалів, урахували вимоги: історично «зуболюбного розміру, кольору та форми» сидінь, а також «імпунтету» матеріалу до письмової наразки творчості... Підготовчий процес завершено, час розпочати втілення ідей у конкретні стільці.

— Нам було сказано, що вибір Держкомспорту практично вже зробив. Свій контракт спеціальною командою зупинила на шести фірмах. Але серед них немає. Пере-

важно це фірми Італії, Австрії, США, — коментує ситуацію Віктор Король. — Коли готували цей проект, ми співпрацювали з італійськими фірмами-підприємцями. Ми вважали, що тепер у нас мали розгукати май українських виробників, спроможних випустити такі вироби. Якщо таких не знайшлися б, тоді цілком слушно було б звернутися до іноземних фірм.

Як повідомив представник Держкомспорту, начальник управління будівництва та реконструкції матеріально-технічної бази Валерій Коринний, офіційного оголошення про проведення тендеру ще не було. Роботу щодо ознайомлення з потенційними виконавцями замовник провів. Стосовно конкретно «Електронмашу», то, за словами пана Коринного, київське НВО досі не подає зразок стільця із зазначеною ціною. А це обов'язкова умова попереднього розгляду.

Усе почалося з гімнастики

БУЛО море кохати, усміхатися, поцілувати, обійми і теплі слова. Так милою осені зустрічає Київ українських баскетболістів, які виступають на чемпіонаті світу в Токіо. І така ця пора, коли відчувається український атлетизм не з порожніми руками. Було, звісно, і «забито».

А найбільше всіх розуміли спідко, коли до Світлана Лисенської — дворазової чемпіонки світу — підбіла мильнава білаша м'ячешка і казавши їй на руці.

То була її півлітня Лєся, яка мило любить свою титовську-чемпіонку — краску, славу і дуже добру. Вона і пригодувати, і пожити, і казати розмовити, і побудувати завжди напевно.

Родина в Лисенських, як у того Омеляка. У батьків, окрім неї, ще троє доньок та двоє синів. Маминка у тещі, але в заголі. Проте дуже важко їм.

Як кажуть, обійняти троє років чекають. Але історія з отриманням титовської неестриманна, жила дворазовою чемпіонкою світу триває вже... шість років!

Світлана дуже вдала першою заступницею голови Держкомспорту Анастасії Домашенко, що він посприяв їй отримати кінцятку на навчально-тренувальний олімпійський баз в Кончі-Заспі. Дах який став головою с і спортзал поряд. Але зверталося в ті, від кого це залежить не треба отак недовіряти ставитися до людини, яка робить для популяризації нашої молоді держави багато більше, ніж політична

різних чиновників-престо-суванців... Утім, заслужений майстер спорту Світлана Лисенська знає на когось тримає. Та в неї вдало. Вона продовжує прославляти країну, виступаючи на найкращих турнірах і зовсім та дозволу.

Тепер тільки слів про те, як наша героїня піднялася на спортивні вершини. Народилася Світлана 16 серпня 1970 року. Спортзал зацікавила, коли їй виповнилося шість. Спершу були гімнастика, баскетбол. У 16 навчалася півті до секції дзюдо. Займалося була вільним, бо через три роки стала бронзовою призеркою чемпіонату СРСР. А 1991 року виграла і чемпіонат України.

Після цього в Світлану народилися СРСР з обом видами — самбо та дзюдо. Взагалі в її колекції 50 медалей різного гатунку. І всі вони її дороги. А півтіку у великий

спорт їй дали відомі тренери Борис Гудіка та Петро Лобас. Багато зробив для становлення чемпіонки також Олександр Нухатський — президент національної федерації самбо.

Серед представників сильної статі побутує думка, що жінка мусить займатися лише витонченими видами спорту: художньою гімнастикою, тенісом, ідеальними стрибками у воду, синхронним плаванням, легкою атлетикою, аеробікою... Але Світлана протилежної думки: «Для мійчих дівчат, як от ми з Світланкою Буряк (також чемпіонка світу, обидві виступають у важких категоріях), і види спорту потребують великої витривалості».

Найзаповітніша мрія юніанки — витратити Олімпійські піри. Отож з кінця не піде, поки не займатиметься. «Для мійчих дівчат, як от ми з Світланкою Буряк (також чемпіонка світу, обидві виступають у важких категоріях), і види спорту потребують великої витривалості».

На фото: гордість українського самбо, дворазової чемпіонки світу Світлана Лисенська з Києва.

Маріупольців очолив Микола Павлов

Ще якийсь тиждень тому Микола Павлов був консультантом відродженого ФК «Борисфен». Але днини стало вільною, що він погодився очолити маріупольський «Металург».

— Обійняти посаду старшого тренера команди з Маріуполя ми запропонував після закінчення ПФЛ, на якому вирішувалася доля колективу, його начальник Ігор Беланов, — розповів Микола Петрович. — Потім по телефону розмовляв з Михайлом Поживановим. І тільки після цього дав згоду.

Зрозуміло, що я поки мало знаю гравців, з якими доведеться працювати. Потрібний час. Можливо, візьмемо колубок футболістів в оренду в інших клубах. Приміром, з Донецького «Динамо». Але мета в нас одна — зберегти місце у вищій лізі. Гадаю, такі запитання колективу до снаги. Хоча і згадно час. Але нас тишить думка, що чемпіонат тільки починається. І попереду — багато роботи.

Контакт з ФК «Металург» у Миколи Павлова на рік 24 днів він став до роботи. Сьогодні в Миколи Петровича, як кажуть, бойове хрещення: в матчі четвертого туру чемпіонату країни маріупольці приймають запорізький «Металург».

На знімку: новий головний тренер маріупольського «Металурга» Микола Павлов.

Фото Юрія ВЕНТЕРША.

Лист депутата

Михайло ПОЖИВАНОВ:
«Бачимо свою ВИНУ...»

ДО НАШОЇ редакції з відкритим листом звернувся лідер депутатів України Сергій Металурґ, президент ФК «Металург» Микола ПОЖИВАНОВ.

— Для нас, керівників футбольної команди «Металурґ», звісно, про виню Юрія Корняка була громом з ясного неба. Становлення в Маріуполі футбольної команди високого класу вимагало величезних організаційних зусиль, немалого матеріальних коштів. Футболісти і тренери знають, як неслугою несе давалося, та й самі вони викликали до кінця, аби виконати поставлене завдання — пробитися до вищої ліги. Просто неможливо було повірити, що хтось захоче так зусилля, що-хуліганські псувати все це під усім.

Не вниржалося жай офіційного розслідування, терпляче звичайно, ми бачили свою вину в тому, що сталося. Це і сам факт перебування на посту головного тренера футбольної команди майстрів людини з позано наголошеною контролем за власними діями, і надлишкова легкість, з якою злочинні елементи проривали до готелью, і багато іншого. Для нас те, що сталося, буде уроком на все життя.

Важке, як ми усвідомлюємо, розвиток підозри щодо того, що Маріуполь перетвориться на один із своєрідних центрів насильства. Це ще прикріпить до нас, і наші м'ячі згорять, можливо, як ніколи інші, саме втручання діяльності, тут ще не втрачено понятиє щастя і гідності робочої людини. Одна із причин цього порядку на переповненому стадіоні під час футбольних матчів.

Ми віднашли стільки сил і кошта на створення потужної футбольної команди не задля того, щоб усе що роботу перекреслили окремо взята людина. Футбол у Маріуполі — це коріння, це історія минулого століття, він — невід'ємна частина культури місцевого населення. Нині в місті, завдяки виходу нашої команди до вищої ліги, відбувається піднесення настроїв. Ми скінсямося перебіг мудрості керівників українського футболу, які не поставили знак рівності між виником Погобняка та долею команди. Таке ставлення прей'являє ще більше розуміння, що несприятельськості за винятковою зразково утримувати команди. Ми кажемо це всім українцям: співвітчизникам, сам бачимо, як вони вимагають за маріупольців з приводу негідної поведінки футболістів і тренерів місцевого «Металурґа».

Не вчилися б, доглядали на старших...

Недало виступили на дорослому чемпіонаті Європи українські баскетболісти та баскетболістки. Цей приклад, на жаль, наслідують і інші юніори, які виступають у підлітковому турнірі Євро-98, що відбувається в Ризі.

Доло української команди майстрів дві завершені матчі. І якщо з фінішом лідерів збірної з Ризі 1:1:3:0, то з господарями майданчика не втратили. Латвія виявилася сильнішим в тієї записки боротьбі — 93:90. Ім та ще й сучасним відстаєм дісталися путівки до Італії.

Вітаємо передплатників нашої газети,

Вінницька область

1. Автоматичний обрисувач для саів і горю.

Волощенко М. К. — Немірівський р-н, с. Мельників.

2. Газовий побутовий лічильник.

Тетерін О. І. — м. Вінниця, вул. Келеска.

3. Вишита скатерка.

Зивовата А. А. — м. Могилів-Подільський.

4. Набір вшитих серветок для журнального столика.

Свирський А. І. — м. Жмеринка, вул. Леніна.

5. Шук пластмасовий (складаний).

Позур В. А. — Муровано-Курилівський р-н, п/в. Морозівка.

6. Набір м'ясних консервів.

Гура Б. І. — м. Хмельник.

7. Фірмовий набір школярських цукерок «Винчик».

Безсмертна К. П. — Немірівський р-н, с. Семенів.

Кирючук М. П. — Хмельницький р-н, с. Улаїв.

По виграти зєратис: *Винчик, Скрипник*.

Виктор Степанович, вл. кореспондент «Г» по Вінницькій обл., тел. 32-40-16.

Волонська область

1. Бичок.

Лугівський І. Б. — Старовишківський р-н, с. Селіщи.

2. Набір меблів з лози.

Малюк В. М. — м. Луцьк, вул. Янки Кузаків.

3. Хлопчик.

Шелест О. В. — Камінь-Каширський р-н, с. Бузак.

4. Ювілейна монета.

Малюк Г. Ф. — Шацький р-н, с. Піша.

5. Шевчук К. М. — Київський р-н, с. Башки.

Білевич Л. М. — м. Луцьк, вул. Гнізавська.

6. Мелер Т. А. — Старовишківський р-н, с. Арсичів.

7. Лішук О. І. — Старовишківський р-н, с. Бутин.

8. Ялик пива «Оболон».

Кирючук А. М. — м. Луцьк, вул. Руставелі.

9. Степанюк І. С. — м. Луцьк, вул. Гулака-Артемовського.

10. Мунт В. Я. — Старовишківський р-н, с. Кукурів.

11. Демчук П. К. — Горохівський р-н, Берестівський, вул. Незалежності.

12. Возник Р. Я. — м. Новоолинськ, м-н Шахтарський.

По виграти зєратис: *Лішук, Берекета*.

Богдан Васильович, вл. кореспондент «Г» по Волинці, тел. 4-44-02.

Дніпропетровська область

1. Мікрохвильова піч «Діпріка».

Пастухова Г. О. — м. Пальгора, вул. Почаївська.

2. Водоохоронний «Акселіт».

Гончаренко В. І. — Кривий Ріг, вул. Чукотська.

Куришин В. К. — м. Орджонікідзе, вул. Калініна.

Метельський В. А. — м. Марганець, а/с 13.

По виграти зєратис: *Дніпропетровський, Неченов*.

Микола Миколайович, вл. кореспондент «Г» по Дніпропетровській обл., тел. 68-10-89.

Донецька область

1. Стереопаузики.

Торичин О. І. — Краматорськ, м. Шабельська.

Кришнев Г. Д. — м. Єнакієве, вул. Мічуріна.

2. Книга народознавця Гаришини Миколи.

Лисенко С. Я. — м. Ахциб-ІІ, вул. Тургенівська.

Никаноров А. М. — Донецьк, вул. Каблучкова.

Винник В. М. — м. Добропілля, вул. Добролюбова.

Виграти надіають поштою.

Хмельницька область

1. Чайні сервізи.

Зіневич В. П. — Народницький район, с. Базар.

Дивак П. П. — Овруцький район, с. Котлишівка.

Назарчук В. Р. — Чуднівський р-н, с. Холосівка.

2. Сектор О. Г. — Новоград-Волинський р-н, с. Кудинів.

Тимошенко В. І. — ст. Попільня, пров. Калініна.

Ярмоленко В. С. — Андрушівський р-н, с. Іванків.

3. Набір кухонного посуду.

Оналюк І. К. — м. Радомишль, вул. Незалежності.

4. Дитячий подарунок.

Антонюк Т. Є. — м. Коростень, Білокорівський шосе.

5. Набір меблів для передпокою.

Пашіна Н. В. — м. Житомир, вул. Хлібна.

По виграти зєратис: *Житомир, Кауун*.

Олексій Дем'янович, вл. кореспондент «Г» по Житомирській обл., тел. 22-08-57.

Закарпатська область

1. Жіноча сукня.

Добровольська В. М. — м. Ужгород, вул. Гойди.

Фізер О. І. — м. Свалява.

Соловйова Н. М. — м. Мукачеве, вул. Ретина.

2. Мійні засоби та автокосметика — набір.

Роман М. П. — м. Виноградів, вул. Лейзмана.

3. Набір пачино-шкарпеткових дитячих.

Галей В. С. — Міжгірський р-н, с. Сир.

Шока М. І. — Іршавський р-н, с. Чорний Потік.

4. Набір дитячого костюма.

Керечун С. Ф. — м. Свалява, вул. Шевченка.

Мигонич В. С. — Свалявський р-н, с. Росощ.

Русин П. П. — Великоберезнянський р-н, с. Тихий.

5. Набір касет із записами творів зрок української естради.

Бель М. І. — Міжгірський р-н, с. Тішка.

6. Книга народознавця Гаришини Миколи.

Нагавська Г. Ю. — Іршавський р-н, с. Лисичеве.

Якубичин І. І. — м. Хуст, вул. Визволення.

Могорита М. В. — Міжгірський р-н, с. Тішка.

Пітний М. В. — Міжгірський р-н, с. Буківка.

Марин В. І. — м. Чоп, вул. Молодіжних.

По виграти зєратис: *Чернівці, Бабух*.

Василь Іванович, вл. кореспондент по Закарпатській та Чернівецькій обл., тел. 2-63-15.

Запорізька область

1. Товари народного вжитку.

Сахно Г. Я. — Михайлівський р-н, с. Подолоріч.

Воронко І. М. — Куйбишевський р-н, с. Гусарів.

Жулін О. В. — м. Дніпропетровський, вул. Леніна.

Непошова Іванко Т. Г. — К-Дніпропетровський р-н, с. Дніпропетровський.

Майриш С. І. — Новомиколайський р-н, смт Новомиколайівка, вул. Набережних.

Гончарський Г. Б. — м. Єнергопіль, вул. Прінципівська.

Черепука І. В. — Роздільський р-н, с. Листянка.

Ярош С. О. — м. Вільнянськ, вул. Жовтнева.

Чернявська О. В. — Призвольський р-н, Новомиколайівка, вул. Олександрівська.

Тристан К. В. — Куйбишевський р-н, с. Коміш-Зоря.

2. Набір пачино-шкарпеткових «Купака».

Семеренко І. В. — Оршанський р-н, с. Червоногірський.

Білоусовський В. Г. — м. Мелітополь, пер. Пролетарський.

Азаров І. М. — Очеретувате, вул. Токмаківська.

Пляшкін М. І. — Кушугум, вул. Партизанська.

Берко М. С. — Чернігове-2, вул. Жовтнева.

Пан І. М. — Бердянськ, вул. Морозова.

Єременко М. Г. — Веселівський р-н, с. Широке.

Швиги Й. А. — Мелітопольський р-н, с. Новогородова.

Кармаз Г. В. — м. Пологи, вул. Шевченка.

Присяжнюк Е. Я. — Запорізький р-н, с. Вирпале.

3. Бібліотека художньої літератури фірми «Інтербух-Хортиця».

Баранов А. М. — м. Кам'янка Дніпровська.

Титовський М. Г. — м. Васильків, вул. Леніна.

Федоренко М. Ф. — Мелітополь, вул. Кривий.

Івченко Г. О. — Васильківський р-н, с. Скелька.

Білоусовський В. А. — Вільнянський р-н, п/в Шевченків.

Кудря М. І. — Мелітопольський р-н, с. Костянтинівка.

Голосин М. Е. — Куйбишевський р-н, Коміш-Зоря.

Попітук В. С. — Приморський р-н, с. Борнівка.

Сорока В. К. — Роздільський р-н, с. Розівка.

Миколаєнко Г. Ф. — Пологівський р-н, с. Тарасівка.

По виграти зєратис: *м. Запоріжжя, Дупак*.

Володимир Іванович, вл. кореспондент по Запорізькій обл., тел. 39-04-90.

Івано-Франківська область

1. Кінська упряж.

Семеток В. М. — Снятинський р-н, Попелинський.

2. Присвоєний костюм підлітків.

Карпенко В. І. — м. Яремча, вул. Шептицького.

3. Парфумерний набір.

Морозів Н. С. — Снятинський р-н, с. Рож-Полі.

Потуровська М. С. — м. Коломия, вул. Винницька.

По виграти зєратис: *м. Львів, Телені*.

Оксана Євгенівна, вл. кореспондент по Івано-Франківській та Львівській обл., тел. 35-51-20.

Кіровоградська область

1. Вигри по 50 грн.

Пішчак М. В. — Олександрівський р-н, с. Звенигородка.

Соловйова М. І. — Олександрівський р-н, с. Михайлівка.

2. Імпортний телевізор.

Левченко Т. Ф. — м. Долинка, вул. Майданська.

По виграти зєратис: *м. Кіровоград, Волос*.

Микола Миколайович, вл. кореспондент по Кіровоградській обл., тел. 225-904.

Київська область

1. Світлячки.

Кінь Ф. — Володарський р-н, с. Пусти-варівка.

2. Карни.

Нестеренко О. І. — Київ, вул. Со-лом'янська.

Петричук В. П. — Київ, вул. Бальзака.

По виграти зєратис: *Київ, вул. Несте-реновська*.

3. Стереопаузики.

Безжорновий І. Д. — Згурівський р-н, с. Красне.

4. Книга народознавця Гаришини Миколи.

Гончар О. І. — Вишгородський р-н, с. Козарівський, пр. Микити.

Нестеренко О. О. — Фастівський р-н, с. Кішинів.

Лук'яненко Г. М. — Іванківський р-н, с. Кудрів.

Лерський Г. П. — Київ-23, вул. Л. Первомайського.

Виграти надіають поштою.

Крим

1. Календар-альбом.

Конюшок М. П. — м. Севастополь, пр. Нахімова.

Мандок А. О. — Красногвардійський р-н, с. Іллінка.

Мондуський К. В. — м. Керч, вул. Кірова.

Степанова Т. Б. — м. Феодосія, смт Приморська.

Сейтшаєв В. С. — м. Джанкой, вул. Че-хова.

Семенюк В. Я. — м. Севастополь, вул. Гагаріна.

Сильчук Г. С. — м. Судак-Дань.

Соколов А. С. — м. Феодосія, вул. Гарнава.

Сич М. Д. — Керч-28, вул. Комунарів.

Зинич О. О. — Білогірський р-н, с. Ароматне.

2. Вигри 50 грн.

Андрійчук С. — м. Ілліче.

Барон В. Г. — Совєтський р-н, с. Варварівка.

3. Книжки.

Качиник В. Л. — м. Феодосія, пров. Нафтовий.

Годила І. І. — Джанкойський р-н, с. Пушкіне.

Горбач Б. А. — м. Севастополь, вул. Го-голя.

Маслакова А. М. — Феодосійський р-н, м. Косцюбі.

Поманов П. С. — Сахський р-н, с. Червоно.

Семенов В. О. — м. Севастополь-28, в/ч А 1656.

Трубаєв В. О. — Білогірський р-н, с. Ба-гатий.

Халімов С. М. — Красногвардійський р-н, с. Ялтарне.

3. Книжки.

Дубовий І. А. — м. Євпаторія, вул. Ситникова.

Заморозий І. Т. — м. Євпаторія, смт Озерне.

Зимарова В. О. — м. Євпаторія, вул. Д. Ульянова.

Коваленко М. М. — м. Севастополь, вул. Кекемєтська.

Мозоль П. В. — м. Красноперекось, вул. Тобіана.

Неміровський В. С. — м. Севастополь, пр. Жовтневої революції.

Пушкар Н. І. — м. Севастополь, вул. Наукова.

Токар П. В. — м. Феодосія, вул. Шевченка.

Узлов М. С. — м. Севастополь, вул. Фрунзе.

Шаповал Н. М. — м. Сакі, вул. Курорт-на.

4. Набір календарних вишів Криму.

Арсендарчук А. А. — м. Феодосія, вул. Чернівецька.

Красовська Т. В. — Керч-18, вул. Гага-рина.

Крихта В. Ф. — м. Ялта, вул. Київська.

Юрченко О. П. — м. Севастополь, вул. Лермонтова.

Ярушевський Л. Д. — м. Севастополь, вул. Одеська.

По виграти зєратис: *м. Севастополь, Хоменко*.

Виктор Васильович, вл. кореспондент по Криму, тел. 22-33-23.

Луганська область

1. Стереопаузики.

Матіш С. Г. — м. Ровеньки-3, вул. На-зарова.

Білев О. К. — м. Аглицьк, пр. Лені-на.

2. Книга народознавця Г. Маковий.

Журавльов Л. І. — м. Золоте-2, вул. О. Кошова.

26 липня 1997 року. № 38 (163)

Що везе золоті пташки

ЩОРАЗУ, підіймаючись на борт літака Ту-134, що вирушає до Софії, зазвичай лічу пасажирів. Перед відльотом саяма їх було декілька тисяч, а з наступним дати багатьох полетів до Болгарії збільшилося.

Чи важко завоювати авіаринок

Знаю, що й представник «Авіаліній України» в Софії Олексій Суско, що зустрінає і проводить кожного літак своєї авіакомпанії, уважно вивчає список тих, хто прилетів до Болгарії. І це не просто цікавість. Йому важливо з'ясувати, за яким принципом пасажир обрав саме рейс «Авіаліній України». Адже наша компанія має могутніх конкурентів в особі болгарських колег з

тон, головна вулиця столиці — бульвар Віктора. З місцем для офісу Суско безперечно понаштовхує, поряд споруджують метро, виїзд якого буде просто на вивіску «Авіаліній України». Та й в аеропорту наша компанія має власну кімнату, що одразу пізнає авторитет українського представника в очах зарубіжних пасажирів. Іх кількість істотно зростає, про що свідчать фінансові показники представництва.

— Хто летить з Києва? — перепитує Олексій Панаосів. — Бізнесмени — раз, туристи — два. А вже в Болгарії безліч місць, куди прагнуть потрапити німці, американці, англичани. Взяти хоча б Римський монастир, відомий не тільки як центр слов'янської культури, а й своїм чудодійним впливом на здоров'я людини. Є ще подивитися і у Пловдиві, Велико Тирнові, Петричі, Мельнику... У Болгарії дуже багато прекрасних і багаторічних курортів, де ціни на проживання й харчування набагато нижчі, аніж в Україні.

А до Києва часто літають студенти з Італії, Бельгії, інших азійських країн. Наші ціни їх влаштовують. Шоправда, доводитися присилити перевіряти їхні документи, щоб у Борисполі не було проблем з прикордонниками. «Негалеї» на борт ми не пропускаємо...

«Вольга, Вольга»...

А витік основний пасажирський прямує до моря. Аеропорти Варни, Бургаса приймають не тільки рейсові й чартерні літаки з Києва, Одеси, Львова, Миколаєва. Коли років 5—6 тому пересильний контингент відпочивальників на курортах Золоті піски, Дружба, Албена становили німці, англичани, то тепер становить різко зміни-

лася. На кожному метрі 6-7-кілометрової набережної Золотих пісків можна почути російську мову.

А в готелі «Царевець», орендованому фірмою «Тотема», уже протягом двох років відпочивають українці. Мають, це єдиний готель на Золотих пісках, де поряд з болгарським майорити і наш пралор.

Ми задоволені, що встановлено тісні контакти з українськими фірмами, — каже керівник «Тотема» Дмитр Манолов. — У нас відпочивають люди з Києва, Одеси, Закарпаття України. Є вже й постійні клієнти.

Я зрозумів: наших приваблюють не тільки помірні ціни, а й чудовий сервіс, якісне харчування, можливість розважитися і за бажання побувати на екскурсії в Каїрі чи Стамбулі. І дуть сюди не «нові українці», а люди середнього достатку. А вже керівники «Тотема» не відпускають італійців, гарантують прекрасний відпочинок. Не подобається «Царевець» — можуть запропонувати інший готель. Близьке до моря й... гаїтасу.

Адже на набережній до ранку працюють катациони, бари, різноманітні атракціони. Під бомонду припадає, шоправда, на вечірній час, коли спадає спека і відпочивальники починають розважатися. На набережній на кожному «полюють» художники й фотографи, власники старих автомобілів і кабріолетів, зазивали численні барів і ресторанів. Частування на кожний смак. Є індійська, китайська, італійська і, звичайно ж, російська кухня.

На затіненому й дельно аристократичному курорті Світлий Костянтин і Елена, розташованому за 8—10 кілометрів від Золотих пісків, а зашкавлено спостережлива, як власники ресторанів залу-

чують клієнтів. З допомогою музикантів, у репертуар яких російські романси, пісні Шубертівського і Вишеского, гінгаскі мелодії. А для ескити, яку понаштовхують «нові росіяни», дують грецькі пісні. Оскільки ж ресторани розташовані за кілька метрів один від одного, то повітря на курорті сповнене не тільки пахощами квітучих акацій і липи, а й кафеононим звуків. Росіяни лінуть туди, де віртуозці-ган на скрипці під акомпанемент барабана і акордону виконують «Катюшу», «Очи черні», «Рибунку», де дують пісні з репертуару Пугачової, Кірюкова...

Та оркестр дозволяє собі утримувати власники відносно великих ресторанів. У невеличкому ресторанчику на березі моря я бачила, як клієнти розважає самотній акордеоніст. Він голосно викував: «Вольга! Вольга!» і коли хотів з обличчя посміхатися, сподіваючись почути знайому мелодію, акордеоніст наближався до столу, виконуючи різні російські мелодії (але тільки не «Вольга, Вольга») і очікуючи винагороди. Така за ідентичальний музичний супровід обід — 200 левів. Для наших — дріб'язок, для нього — заробіток.

До речі, про ціни

Наших туристів вони просто дивують. Костом можна придбати за 40—50 левів, взуття — за 20—35, сорочки — за 5—10 левів. Обід у ресторани на двох з разіком (болгарська горілка), пивом, салатами, першою і основною стравами, десертом коштуватиме 8—10 левів. Шоправда, на Золотих пісках ціни на порядок вищі. На все — овочі, фрукти, пиво, прохолодні напої. «Нових росіян» це не зупиняє. А

туристи з України радше їдуть до Варни, де й по магазинах може походити, і капи попоти, і фрукти-овочі купити за низьку ціну.

Слід зауважити, що в цей момент болгарин, зачувши російську мову, обов'язково піднімає шнур відлітків. Приміром, екіпажі приватних катерів через гучномовне запрошують на морську прогулянку. Для «дорогих гостей» шнур на 20-хвилинний похід в морі — 2 тисячі левів, для «скупих гостей» (болгарською «скупі» — «дорогі») — 1000 левів. Звичайно ж, у державному магазині ціни для всіх однакові, а от про продажі сувенірів одразу відлучують, що людина з колишнього ЦСР. За манерою поведінки широкими жєстєми, хоч як це й не дивно, страшенно марнотратство. Нині болгарські газети багато пишуть про ціни на курортах, умови відпочинку і найбільше журналісти дивують, що навіть діти з Росії, України, Казахстану витрачають за день 20—30 доларів. А то й більше. У Болгарії доведеться добути сербськомовні арешти, а вельмишери одержували по 8—12 доларів.

От і виходить, що туристи з країн колишнього ЦСР — найвигідніші для Болгарії. Знаю, що «найкрутіший» як артисти, придбати візити на чорноморському узбережжі або невеличкі готелі. І золотий дощ інвестицій на Золоті піски проливається з кишень російських і українських туристів. Та варто було цього року болгарським туроператорам підняти ціни на літківміше і харчування, як пересильний російськомовний турист миттю пересторнувся на курорті Урчинец. Там відпочинок на 2—3 долари дешевший. Відлікували клієнтів від Солянського берега замовними статтями в російській пресі, дуть йогурти про страшний жар, який зміс у море кілька готелів.

— Нічого такого не було, — розповідає керівник фірми «Тотема» Дмитр Манолов. — Іменно поглинає.

Прохавши дорогого від Варни до Золотих пісків, а так і не побачила слівд катастрофи.

Це й не дивно, — посміюється пан Манолов. — До моря посуналося кілька приватних будинків, споруджених з порушенням інженерних вимог. Дорогу там перекрили, бо є інша, але незручностей для туристів немає. Так само як і небезпек. Отже, комуся вигідно було відлікувати відпочивальників від Золотих пісків...

Та наприкінці липня все повернулося на круги свої. І всі готелі Золотих пісків заселено, і всі розважальні заклади курорту працюють всьмь і вином, помпучою грош з кишень відпочивальників.

Уміють же робити в Болгарії. Непогода було б і нам попитилося того. Аж в море Чорне масмо, і гори, а приваблює туристів помірною шпюю, високим рівнем обслуговування, розважальною програмою же не вміємо.

Представник «Авіаліній України» в Болгарії
Олексій Панайотов Суско

«Балкан». У них квиток дешево дорожчий, але літак країн — «Бойнг». І все-таки українські й болгарські підприємці віддають перевагу «Авіаліній України», що виконують рейси шопендівські і шоп'яні. Зрештеш, в понеділок прилетів до Софії чий Києва, до п'ятниці вирішив усі питання — і додому. А загальом Олексій Суско і співробітникам представництва «Авіаліній України» — Антоніну та Ельзи — доводиться боротися за кожного пасажирів. Болгарський колегам у цьому розуміти неспе. Працюють вони в Україні давно, офіс мають у самому центрі Києва. Нашій компанії в Софії від «Аерофлоту» не перепало нічого. Олексій Панаосів свою роботу як представника «Авіаліній України» почав з пошуку приміщення. Пошук зручного і дешевого офісу затягувався, тож квитки він продав, зі службовими автомашини. А в софійському аеропорту був «у приймах» в авіакомпанії Чехії. Добре, що рейси не збіглися за часом.

Та за два роки роботи Олексій Суско змінив різко змінили становище. Про «Авіаліній України» дізналися і ділові люди, й туристи. Практично в кожному регіоні Болгарії наша компанія має агента з продажу квитків, а головний офіс «Авіаліній України» розташований у самому центрі Софії — поряд ЦУМ, готелі «Рікс», «Шера-

Щі акін
примайте три рази
після їжі...

Мал. Анастасія АНДРЕВА.

ВІЛОЧКА

Вони познайомилися і відразу поспали оди одного. То було справжнє класичне кохання, як то кажуть, за всіма правилами. Спочатку разом ходили в кіно, потім заходились відвідувати театри, виставки, музеї. Згодом побачення ставали дедалі тривалішими, а сцани прозування — істеричнішими. Нарешті, освідчення в коханні, перші поцілунки, палкі класичні ваючі. Плутич виверало назовні, і от — заручини.

Він сидів за урочистим столом, і його, немов рентгенівським променям, наскрізь просвітавали уявкими, пильними поглядами і численні родичі. Він хвилювався. Від чарки хлопцїв відхилився, бо їй справді не пив, але він збудив до себе неадекватні злиття присутніх: одні подумки схвалювали тварства молодого, інші дивилися з цікавістю й підозрою — чи, бува, навмисно не вводить їх в оману? Він густо зашарив айд хвилювання й від отой загальної до себе уваги.

Нарешті, бачучи наarachені, акивання в родині тамада, попросив уваги й звернувся до червоного, нибі печений рак, молодик:

— Не пити горілку, друже, — поспівали їм не багатьох і, в справжнійшій злоді, котрі приваща до окопити власних дітей. Але сьогодні, як виняток, я прошу проголосити свого майбутнього зятя лише один, але, матоміст, гайнівний тост.

Присутні майже відпочили чарки та келихи й схрестили свої заволені погляди, немов промені прожектора, на переляканим обличчя нареченого. Западе мертва тиша.

7 міхків гречаної воли

Уроки приватизації

Мала приватизація докотилася до великого симфонічного оркестру. Отож, одні контрабас, дві «віолончелі та скрипки було приватизовано. Тепер, на звертання уваги на диригента, вони виконували під час концерту творчі, як їм до вигоди...

Кримінальна хроніка

Третій тиждень розшукється гуманітарний мікро-рентгенівський апарат, що зник з клінічної алкарії міста Славчаруки. За версією слідчих, неуважний хірург залив його у череву порожнього котрострою із хворих. Справа розшукється тим, чи медичні заклади звернулися до слідчих органів, — більшість хворих уже випилилася...

Експеримент

Замість автоматизації сяміодерми на 200 голів було акирієно длом сипина зривати пересадку мозку людини, і, як кажуть, хай самі викручують. Пересадка потрібна калю, мозок працює. Ці дві «пошівні» свині зога на тиждень пропилі двомаційний запас кормів, потрабувалися судий коріаїна, а також агітували кілякох курочок із птахохворих...

Сергій БУТАЙ.

Мал. Анастасія АНДРЕВА.

Напередодні капіталізму

Відтоді, як Гончаров відлучився у театральному інституті, глядач плонував на театр і забув його і сак. І так, а він не замалоється, запліс по нижню чистину тіла в економіку, посила інфляцію, албрав інфляцію, аубрияти почали: «Як стави мільйонером», «Як обдурити податкову інспекцію», «Як поубити конкурентів...». Отак правдиві не бажали зображати. Потенційний глядач переплютав, де верх, де низ. Від приплыву економіки до його внутрішнього тиску розух, терпівничко охляв в інтимній сфері, поведівся поперевидко, кахався, сикастся на весь голос. Ісправді не добереш: чи то він поновивши, чи то живий труп. До статевого акту на сцені опустився, а його нема та й нема — потенційного заведника театру. Ані чоловічої статі, ані жіночої.

А актор правдиві до театру, бо ж нічого іншого робити не вміють і ле до того. Театр — їхній дім, вогнище, родина, все життя. А режисери тикотіють! Проходу не давали, діла з аказаторами підсами розводували навіть тих, хто плонував у їхній бік і лущив! Це було вон?

— Булемо жити, як уміємо, коли пішов такий капіталізм, — підбурював актор Гончаров репту тривалий час, аби не соромно було виходити на сцену! Рятуючи себе, рятуючи мистецтво. Все, годі скангити, час до праці. Колего Сидоров, у мене до тебе ефеційний хід і наглість ти на лустру, я на лустру — ти промовою утору, ас ашав і я ще, за ардеційоу гангріку. Поліційши про себе до грюх чи там сами, домовишся, стрий до нас, нучебо зівраска. Ми спіймаємо. Або підемо. Не пережуй! Головне наше завдання — замаяти глянцями й опешити, а та подивимось, хто кого.

— Я також ї'су читав! — зіврасився Сидоров. — Не зіймай мене! Я класику граю! Йогода ашав! Не пошути нагору!

У дев'ятому ряду глядацького залу вазирнули з-за сипнок кірес од режисера.

— Згода, — сказав їм Гончаров. — Я з тобою, Гончаров, не пив, не п'ю й не пийтиму, як сор'яйбав. Виступи себе береш. Репетуйте діла, й мекі отсиди!

І першу молодозу хитрою шпикою під кіресло.

Що ж Гончаров? Бойничі розворот — і під хитро, під три чороти, у розлученні, у запній, будь-яким, абиак, тільки геть зайти.

Не зіврав. Даремно мав голову словами роді. А могло ж бути...

От з-за презентабельних лаврей приватної критики ашав до нього, зм'якшавшись, Владик, із діловими очима над збездеченим корпусом тіла. Розмарділ, споважівся. А пізторо року тому, так само, як і Гончаров, такти страждав актом.

Закохався, і ти побачив! — потягнув до нузької копмірши торговельного залу приватного бізнесу.

— Владик, що то за професія, навіть під старість, якщо кажуть, перекидається черес гоному, мов цинік, анікоміа на поклянох граційоні, наче одені?

— Пий. Не забудь аягостити тост. Натхненіе слово дружи.

За свободу підприємництва!

— Чому? — Тому! Тому, що я тут стою!

— Але ж ви хочете пити? — не заспокоювалося Лаштко.

— Хоту! — А чому ж не біжіте до озерц?

— Малій чте, щоб ставити запитання. Ось як зрозуміти, тоді це, може, шпос і ашорітис, в чому й, до речі, мао сумні.

— Ну добре, алаку. Ви віді стітате, а я побіжу, до побачення! — попрощалося Лаштко і побігло до озера.

«Все-таки добре, що я ще малий і міного не розумію! — розмірковував він дорогою, а то довелось б мені отак стояти посеред шаяку на спец, як

— За приватну ініціативу! Випили до дна.

Болоче питання в мене, хто такий Сидоров? — піджав Гончаров на Владика сповнені нерозуміння очі. — Ти з ним перервав увесь репертуар...

— Пий, ще в. Пий, кажу тобі! — наказав Владик і трісно поставив по столу балачоником з норово-парадичним газом. — Театр покинув. Усе покинути!.. Але вдома сидіти-таки і каже: «Який ти чоловік, де гроші!» Сидору і каже... Ще по одній, забери руку! Отак воно.

— За театр, чи що? — невпевнено запитав Гончаров.

Винили мовчки.

Хороша горлічкова-казеночка, проскочила — не затрималась... Йосю до арміяського дружка навідався до міста Вільноса. Пошита пива по-людськи. Уже виходило на маршрут, а зоболо у внутрішніх кишнях підкасу, як тут його м'ясує суминим очима огляв і нас, а під до толку мудро констатувала: «Ні, хлоп'ятко, ви не Ротшдла... Твій Сидоров виїхав зі свої країни на актор вичисля, але до Києва ще й не доїхав.

У лордів аш! У ланімоу русі, мученик дорож. П'є, як коняка, але кишиню не став. Не судилося.

— Скажи їм так, у театрі: у мене все гаразд! Я став мільйонером, перчай їм! І мого матавину хай не потякують, кісткі потрощу і копійки не пошучу!.

Отеатрі Чому я не твій недосвідчений глядач? — скантував Гончаров, удавися головою об тролейбус і потрапив до міліції за вигляд, який обржав єгідність, за невпевненість рухів черед підтанцювати й цілеспрямованого натвору япару, що линув узірнічю.

Володимир ВАСЬКОНИВ.
Мал. Сергій ГОРБАЧІВ.

Молодо-зелено

Посеред дороги стояв Старий Осеа.

— Зарастуйте, аладеку Осеа! — привіталося Лаштко, що проїхало мимо.

— Привіт, малюк, куди це ти так рано сачиш?

— Та ось, до водопою, ариша політи водички, удав жарко, спечено.

— О, політи водички — це буса б добре! — потідався Осеа.

То побігли разом, аладеку Осеа, погнөөмо холодаєнкої водички! — запропонував Лаштко.

— Це ж можу! — відповів Старий Осеа.

— Чому?

— Тому! Тому, що я тут стою!

— Але ж ви хочете пити?

— Хоту!

— А чому ж не біжіте до озера?

— Малій чте, щоб ставити запитання. Ось як зрозуміти, тоді це, може, шпос і ашорітис, в чому й, до речі, мао сумні.

— Ну добре, алаку. Ви віді стітате, а я побіжу, до побачення! — попрощалося Лаштко і побігло до озера.

«Все-таки добре, що я ще малий і міного не розумію! — розмірковував він дорогою, а то довелось б мені отак стояти посеред шаяку на спец, як

аладеку Осеа. Хотіти пити, але стояти!

Олександр ШЕРЛОК.
Мал. Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Заставник — Верховна Рада

Україні.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора А. ГОРЛОВ. Редактори: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БЛИК (заст. головного редактора), Д. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

Телефони: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44. Репортажі не повертають. Існують з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

За зміст та достовірність інформації у розкритих публікаціях відповідальність несе розповсюдник.

О Редакція не закликає до насильства, не публікує.

За точність викладення фактів відповідальність несе автор.

Газета акордує 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською мовою. І російською мовою. Ціна 60555. Тираж 246242.

Комітет друку академічного «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1234567890. Зам. 0311138.